UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Specvlvm Ivris Gvlielmi Dvrandi

Durantis, Guilelmus

Augustae Taurinorum, 1578

Confessionibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96857

Visual Library

* Poſitioni detegenti crimen non tenetur quis reſpondere, ut pote quod ſit vſurarius manifeſtus, homicida. Bal.in l.2.de iur. cal.ſecus ſi poneretur ꝙ eſt publica uox & fama ꝙ ſit uſurarius. nam nõ detegeretur crimen cum ſit detectum per famam. Bal.ubi ſ.

* In l.Titia in fi.de uerb.oblig.nota literam iſtam, pro poſitione tali. Dico ꝙ Titius debebat mihi decẽ, cuius es hæres. Rñdet, credo, ꝙ uerum eſt: dubitatur ad quam poſitionẽ uideatur eẽ reſponſum: an uideatur debitũ tm̃ confiteri, an debitũ & ſe eẽ hæredẽ. & ꝙ utrunq; videatur confiteri, probat hac l.& l.pluribus.ĩ.eo.& inſt.de inutili.ſtipu.§.quotiens.& l.3.§.fi.de quæſtio.ubi in multis quæſtionibus Scæuola rñdet ſic eſſe. In ꝯrium dicit Ioan. Brixien. ꝙ iſtud, cuius es hæres, ponitur demonſtratiuè, id eſt cuius dico & demonſtro te eſſe hæredẽ. & hæc dictio quis, cui, cum uerbo præſentis uel præteriti tẽporis ponitur demonſtratiue, ut c.nõne.de præſum. ubi Chriſtus reſpondendo duabus interrogationibus rñdendo vni negatiue, uidet aliam confiteri tacite.l. 6.de leg.i. ſed cum verbo futuri tẽporis facit ꝯditionẽ, dicta l.ſexta.de legat.j.& l.nuper.de legat.3. Sed ꝯ id quod ſ.proximè dictum eſt, vr, quia confeſsio indiffinitè ꝓlata in omnibus præiudicat. ut no.gl.in l.at ſi quis.§.pleriq; de relig.& ſum.fu.fac.l.ſi quis intentione.de iud.ſed tamen Ioan.Brix.dicit quod primo videatur reſponſum.

* In l.error.C.de iuris & fac.igno.dicit Bar. ꝙ ubi dolus aduerſarii adducit reum ad ſic credẽdum, & ad ſic confitẽdum, datur reſtitutio ẽt poſt ſententiam: & ſic ſi poſitioni factę ab aduerſario tu rñdeas credo, poſt ſententiã poteris reſtitui, quaſi læſus: quia credidiſti perſuaſioni aduerſarij: ſecus ſi reſpondiſti ipſo non ponẽte: hoc vr falſum. nam omnis confeſsio rei hẽt in ſe poſitionẽ actoris, ſaltẽ incluſam in libello. ergo ſemꝑ reus audiretur. ut ergo ſalues Bartol. intelligas ꝙ non ſolum actor poſuit, ſed etiam vltra proceſsit dolo inducendo reum ad ſic credendum. Bal.

* An poſitioni criminis ſit reſpondẽdum, Bar.in l. Marcellus. ff.rer.amot. Bal.in l.non ſolum.in prin.de proc.ubi dicunt ꝙ poſitioni ſuꝑ delicto non tenetur quis rñdere. Inn.in c.dudum. de electio. ſed ſi de delicto iudex ex officio ſuo interrogat, tenet quis rñdere ita dicit tex.hic dum dicit in interdictis, poſito ꝙ ſit interdictum vnde vi.& licet quis nõ teneatur rñdere de crimine, tñ tenetur reſpondere an ſit de crimine infamatus uel condemnatus. Inno.in dicto c.dudum.& Hoſti. in Rub.de ſcruti.fac.quod no.Bal. in l.2.§.quod obſeruari.de iuram.cal.

* Sed cuius expenſis debet iri ad aduerſarium, ut reſpondeat poſitionibus, Iac.Butr.in l.ſed & hę.§.defendere.de procuratoribus.& Guil.& Cu.in l. ſi actor.de proc.

* In l.j.C.de fur. Bal.quærit, quid ſi aliquis primo confitet vnam poſitionẽ. ſcd'o aliam, & repetendo idẽ ꝑ idem, negat: an poterit incontinenti ſe corrigere? dicit ꝙ ſic, ut c.præterea.de teſti.cog. Quid eꝯ, di ꝙ poteſt ſe quandocunq; corrigere, ut in Auth. ꝯ qui propriam.& l.eum qui.de iureiuran. quia facit ſuam conditionẽ deteriorẽ, quod ſemper licet. meliorẽ aũt non ſemꝑ licet poſt ius firmiter quæſitum aduerſario: in eodem autem contex. poteſt ſe corrigere. cum hoc etiam liceat teſti. cuius imaginem gerit confitens, l.fina.de fideicomiſ.libert.

* An contumacia procuratoris nolentis reſpondere poſitionibus faciat dictum haberi pro confeſſo. Bal.in l.non ſolum in princ.de proc diſtinguit, aut eſt tale quid de quo procurator poteſt habere notitiam, aut non: primo caſu nocet, ſecundo non.

* In c.1.de confeſ.lib.6.in nouella Io.An. aſsignat rationẽ quare cogitur ꝑ reſponſionem ad poſitiones probare intentionem aduerſarij, cum non teneatur addere inſtrumenta quæ faciunt contra ſe, ut c.1 .de probatio.& l. qui accuſare.de eden.

* Nota ꝙ in poſitionibus eſt neceſſe ꝙ ſit iuſſus & monitus à iudice, non ꝑ nuncium, alias, non haberetur pro confeſſo, ut c.ſi poſt præſtitum. de confeſſ.li.6.in gl.ord.idẽ tenet Arch.ibi idẽ Bal.& Bar.in l.2.§.ꝙ ſi actor.C.de iuram.cal. idẽ Cynus ibidẽ cum approbat gl.Io.An. Item Spec.in hoc titulo de poſitionibus.§. 8.uer. item quæritur. vr tenere idem, licet ꝯ videat tenere in §.nono.uer.licet aũt præſens. Item ꝯ vr tenere Alb.in l.j.§.igitur. ff.de uen.inſpi. Idem ꝙ gl.or. tenet ẽt Dynus in reg.iur.ꝯ eum qui potuit dicere apertius.li.6.circa medium apparatus.& habetur pro confeſſo & ꝓ negante interrogatus, prout eſt ſibi nociuum, ut no. Io.An.in dicto c.in gl. pen.in fine.nam tunc habetur pro confitente, ſi ſibi nocet.uide in nouella vel in additio.ſpec.& Cynum in l.2.§.quod obſeruari. de iura.cal. Tñ Iac. Butr.in d.l.2.§.fi.de iura.cal.dicit ꝙ ſi eſt miſſa copia poſitionum ad domum cum precepto, ut reſpondeat ipſis poſitionibus, & fuerit contumax, habetur pro confeſſo, quod dicut no.ꝑ ipſum in dicto l.2.§.ꝙ ſi actor.in fine, quod dictum non reperio ꝑ dictum Iac.But.ſed bene per Spec.ut ſ.

* In l.is apud quem, de eden.glo.in l.2.de iure fiſci, quæ dicit quod non reſpondens habetur pro confeſſo, quia hoc eſt verum in ciuilibus, non in criminalibus.Bar.in l.pe.de quæſt.uel dic uerum ubi dicit ꝙ reus non veniẽs ad ſubeunda tormenta, debet haberi pro confeſſo, quod non eſt uerum, niſi ſtatuta aliter diſponant.

* Pone ꝙ iudex præcepit mihi ꝙ deberẽ cõparere hoc ſero ad reſpondendum poſitionibus ſub certa pœna: ego comparui, & non dixi, ut reſpondeam poſitionibus. certe in dubio uideor ꝯparere ut reſpondeam poſitionibus, cum ſciam me citatum propter illud, ut hac l. Bar.in l.conditionũ. de condi.& demonſt.

* Quid ponere debeat, & quales, & quantas poſitiones facere debeat ille q̃ vult probare de ualore alicuius rei ſiue mobilis ſiue immobilis, & eꝯ quid facere debeat pars aduerſa. Bar.in l. prætia. ff.ad leg.falcidiam fac.qđ no. Ang.in l.mortis.de donatio.cau.mor.& l.ſi q̃s vxori.§.ſi ſtatu liber.de fur.

* Nota ꝙ licet pars ſe adſtrinxerit ad ꝓbãdũ ꝑ teſtes, uel inſtrumenta, tñ admittitur ad faciendum poſitiones. Bal.in l.2.§.quod obſeruari.de iura.cal. [illegible] poſitionẽ q̃ fecit poſt litẽ ꝯteſtatã, Bal.i l.edita.de [illegible] Bal.in l.gallus.§.quidã recte.de lib.& poſth. [illegible] mille: reus reſpondet ꝙ promiſit ſub cõ[illegible]iciter.de uerb. obl.& l.ſi quidem.de exce. [illegible]dicandi puritatem, & dẽt iudicari tanquã [illegible]: & actor tenetur uel totam admittere, uel [illegible] ſignor.in dicta l.

* Nota ꝙ ſi ſit mentio de aliquo inſtrõ in poſitione uel petitione, an debeat ante omnia hoc inſtrumentum edi. Bal.in l.j.§.editiones.de eden.

* Nota quod poſitiones poſſunt eſſe multæ, Bal.in l.j. C.de furt.etiam Alb. Bal.vbi ſ.

* Nota quod ſi eſt ſtatutus terminus alicui ad ponendum, non intelligitur ad articulandum, Bal.in l.generaliter.§.i.C.de iureiu.

* Nota ꝙ articulorum & poſitionum ſemper eſt danda copia parti, Bal.in l. j.C.ut lite penden.

* Nota ꝙ in poſitionibus iudex dẽt interrogare primo ponentẽ an ita credat, deinde aduerſarium. Hoſt.in ſumma ti.de iud.§.quę ſnt neceſſaria.ſub §.vtroq; autẽ præſente.ueſ.hoc tamen ſcias.uide Spe.in ti.de poſi.§.quinto ſupereſt uidere.uerſ.oblatus igitur.& gl.ord.in c.j.de confeſ.lib.6.

a ¶De Confeſſionibus[a]. Rubrica.

QVIA factis poſitionibus reus quandoq; cõfitet, ideo præmiſſo de poſitionibus, aliqua de ꝯfeſſionibus ſupponamus. Prius tamen not., ꝙ factis reſponſionibus is, qui poſuit, diligenter dẽ aduertere, vtrum rñdẽs confeſſus fuerit oẽs poſitiones: quod ſi fecerit, inſtet apud iudicẽ, ꝙ pronunciet: quia in confitentem nullæ ſunt partes iudicis, niſi vt ꝓnunciet, extr.de tranſact.præterea.ff.ad l. Aquil.ꝓinde.2.§. fi. Si vero negatæ fuerint oẽs, ꝑtat terminũ ad ꝓbationes alias inducendas. Si vero aliquas negauerit, & aliquas confeſſus ſit uideat an ꝑ confeſſatas eius intentio ꝓbet: quo caſu ſententiã poſtulet, ut ſ. alioquin negatas poſitiones redigat in formã articulorum, vt ſ.de teſte, §.nunc videndũ. & dilationẽ poſtulet ad ꝓbandũ. De confeſſionibus ergo dicturi, uideamus, quis ſit effectus confeſſionis: qualiter confeſſio impugnet: quæ, & quando confeſſio præiudicet, uel non: & an confeſſio valeat reuocari.

ADDITIO.

a ¶De Pileo idẽ, quod dixi ſ.rubri.proxim. ¶ Tancr.poſuit hanc rubricam, quæ eſt quarta tertiæ partis. ¶ Roſ.inter prætorias, vbi de vtili certi condictione. Item inter ciuiles, ubi de actione in factum ex ꝯfeſsione. ¶ Vber. de Bob.ſui operis col.pe. ¶ Io.de Deo.Cauil.lib.5.ut prox. & lib.Iudicũ, vlt.col. ¶ Bonag.de hoc parte quarta rub.vlt. ¶ Aegi.130.& hi duo ſolũ de reuocatione confeſsionis: ſaluo, quod iſte aliquid dicit in cauſa 122. alleg.ſuper rubrica prox. ¶ Alb.Gal.poſuit hanc rubricam.

¶Quis ſit confeſſionis effectus.

SVMMARIVM.

1 *Sententia non eſt confitenti certum debitum neceſſaria, ſed ut tantum habeat tempus ad ſoluendum datum à lege.*
2 *Confitens incertum non habetur pro iudicato.*
3 *Confitens ſe debuiſſe, vel rem agentis fuiſſe, opponens tamen præſcriptionem, vel pactum, vel ſolutionem an ſit ſtatim condemnandus.*
4 *Confitens in cauſa ciuili aliter conſideratur, quam confitens in cauſa criminali.*
5 *Confeſsione ſola in cauſa criminali facta, an debeat ferri ſententia.*

a 1.§. Effectus autem confeſſionis eſt, ut is, qui confitet pro conuicto habeat, C de confeſ.l.vni
b ca[a]: quia in confitentẽ[b] nullę ſunt partes iudicis quo ad cognoſcendum, ut ſ: imo ipſe quodam modo ſe ſua ſententia dãnat
c vt ff.de confeſſis, l.j.in fi iuxta illud[c], Ex ore tuo te iudico: & arg.
d 21.diſt.nunc aũt. 5.q.5.c.qui, quod nouerit[d]. vbi ergo quis.certũ confeſſus eſt, ut ff.de confeſ.certum.§. fin non reſtat, niſi quod
1 confeſſus habeatur. ¶† Tẽpus ad ſoluendum datum à lege[e],
e currit à die confeſſionis, vt ff de iud.ſi debitori. ff.de confeſ.certum.§.fi.

ADDITIONES.

a L.vnica. ¶ Illius legis uerba ſic iacent, confeſſos in iure pro iudicatis haberi placet: dixit Azo in Summa huius ti.quod hæc uerba ſunt plena myſteriis, & ſubiacent inſidiis, & multiplices diſtinctiones admittunt. Hoſt.dicit, quod magnam caudam trahunt. Hæc autem te uigilem reddant ad inferiora. Item ſciendum, quod antiqui ob hæc formauerunt quandam proſam, uel regulam, quam poſuit Azo in Summa huius ti.poſt princip. Pil. vbi ſ.etiam poſt prin. Roſ.ubi ſ.in 1.col. Sim. Vincen.in l.j.in prin.& idẽ etiam ibi Ale.quam poſuit Accu.in prę.l.vnica, in prin.mag.gl.effectum autem ipſius regulæ poſuit in eadem gl.ad finem per uerſus, quos ponit ẽt Io.2.q.1.c.1.& Tan.ubi ſ.& illos proſequitur Goff. in Sum.e ti.ſolum ad quodlibet membrum, unum ius allegat coniunctim. Hoſt. autem in Sum. poſuit illos uerſus: ponit etiam proſam illam prolixiorem, quam demũ reducit ad alios uerſus, & alios ſuos copioſè proſequitur in j. §. Cy.in l.1. C.eod.titu.addit ad proſam, uel regulam, quam ibi ponit Accur.& illam plene proſequitur.

b In confitentem. Debito modo, ut in ſequ.§. per quod dixit Pil. vbi ſ.ante finem uer.in ſumma, quod in hoc differt confeſsio facta iudici terreno ab illa quæ fit Deo, quæ debito modo facta inducit abſolutionem, de pœn.diſtinct.j.dixi, confiteor.in prin.diſtinctionis.

c Illud. ¶ Lucæ.19.ante medium.

d Nouerit. ¶ Communiter eſt uer.ſub §.vlt.

e Lege. ¶ Quatuor menſium, ut probant iura ſequentia.

tum.§.fi.ex de offi.del.que renti.ex de re iudi.quod ad conſulta-
tionē nec eſt neceſſaria ſententia,ut in pd l.,pinde &.ff.de re iud.
a debitoribus.quod uerum[a].¶ †Et ſi nō petiit libellum,uel petiit:
2 ſed non incontinenti confeſſus fuit, dicens ſe nolle litigare[b]:ſi
b uero libellum petiit, & recepit, & lite conteſtata confeſſus eſt in
forma iudicij tunc ſunt bene aliquæ partes iudicis.ſ.quo ad ,p-
nunciandum:quia tunc debet eum iudex ſententialiter condem
nare, ff.de confeſ.Iulianus. & l.qui Stichum.ff. de iud.de qua re.
C.de execut.rei iud.l.fi. ſed & ubi incertum confeſſus eſt nō ha-
bet aliquis ,p iudicato,ut s.§.,px.uer.octouo. Vbi ergo reus libel
lo recepto,& lite conteſtata, confitet actoris intentionē,actor
c ſtatim petat ſententiam.nam non eſt [c] confeſſi cauſa tuenda rei.
Si uero neget,ſtatim petat inducias ad ,pbandum Præmiſſa uera
ſunt,cum quis ſimpliciter confitet ſe debere,uel rem agentis eē,
3 ff.de iureiu.ſi duo. § j. ff.de uer.ſig.debitor. † Si uero confitet ſe
debuiſſe, uel rem agentis fuiſſe, opponit tñ pſcriptionē, uel pa-
d ctum,uel ſolutionē,non eſt ſtatim condemnatio facienda[d], ſed
dabit reo dilatio ad ,pbandum, C de ,pbatio.ſiue. C.de except.ſi
quidem ff. de rei uen.officium.ff de iureiu.nam & poſtea in prin.
ꝙ ſi confiteat ſe debere in dem,uel ſub conditione,& hoc ,pbet,
quia ſibi in hoc ,p ſe non credit,licet ꝯ ſe dicat ſe debere,ff.de in-
ter.ac.de ætate.§.j. C de ,pbationes. & l ſeq. C.de lib.cau.cū
4 precum.s. tit.,px.§.fi.uer.quid ſi debes. ¶ †Et hoc in ciuili cā:in
e criminali vero vr[e],ꝙ confeſſus non ſit condemnandus,niſi aliter
ꝯ eum ,pbet:quia nō habet ,p explorato facinore,ut ff.de queſt.
l.1.§.diuus & §.ſi quis vltro.& §.q ōni.Sed illud locū habet in ꝯ-
feſſione p torturam extorta, in qua confitens non pſeuerauit.
Sed forte vult ꝯrium oſtendere.Sed ſi pſeuerauerit,uel ſine tor-
tura confeſſus eſt,tunc eſt cōdēnandus, ut ibi,& j §.,px.in prin.
f & ff.de cuſt.& exhib.reor.ſi confeſſus[f]. ext.de confeſ.cum ſu p.
5 de elect.per inquiſitionem. † Nec eſt vnquam quis in criminali
,p condemnato habendus,imò ſemp neceſſacria eſt ſententia,ut
C.de pœn.ante ſententiam.C.de cuſt.& exhib.reo.l.ſi quis reus.
g ff.de quæſt.l.i.§ fi.[g] 2 q.1.nos in quenquam 23.q.4.quæſitum.&
c.illud.Adde hic, quod no.j. in tractat.lib in ti de acc.§ j.uerſ.de-
inde autem.Quid autem iuris ſit in cauſa liberali, criminali, ma-
h trimoniali,uel conuerſionis,dic,ut j §.,px.uerſ.10.[h]

ADDITIONES.

a Verum. ¶ Secundum Accurſ.in l.proinde.in prin.allegata, & ſecundum Vbertum de Bobio,ubi ſupra,& idem Alber.Gal.in prin.
b Nolle litigare. ¶ Et tunc fit ſibi præceptum, de quo plenam remiſsionem uide j.de ſen.prola.§.2.uer.eſt quoque.
c Rei. ¶ Verſum poſuit Io.de Deo & Roſ.
d Facienda. ¶ Idem no.in l.certum.1.reſp.in vl.glo.
e Videtur.¶ Secundum Vbert.prædictum,ubi s.in prin.
f Si confeſſus. ¶ Tanc. dixit, quod decretales ſequentes probant melius,q̄ lex iſtam confeſsionem in criminibus valere:remiſsionem dabo in fine tit. ADDE,an ex confeſsione ſola quis poſsit condemnari in criminali, pulchre per Anch.conſ.23.viſa inquiſitione.
g §.fi. ¶ Alias pen.
h Ver.10. ¶ Hoc dixit,quia Vber.hic continuabat illa.

SVMMARIVM.

1 *Confeſſio metu mortis facta,an valeat.*
2 *Confeſsio facta errore facti, reuocari poteſt quandocunque ante ſententiam errore probato.*
Errare eſt aliud pro altero putare.
3 *Confeſsio pro ſe non tenet:ſed bene contra ſe tenet,& præiudicat.*
Confeſsio coram non ſuo iudice an teneat.
4 *Confeſſio facta contra rem fauorabilem,quo caſu præiudicet,vel non.*
5 *Fauor matrimonij facit, ut nulla confeſsio coniugum præiudicet, ex quo publice eſt contractum.*
6 *Accſetur ſi quis de ſtupro à parentibus cuiuſdam puellæ, & ambo corā iudice confiteantur matrimonium, an poſtea poſsint ſe inuicem cogere ad illud,aut contradicere.*
7 *Confeſſio ſuper re non litigioſa an ualeat.*
8 *Confeſsio ſuper eo quod ius non admittit, an ſit ualida.*
9 *Confeſſio procuratoris & curatoris an domino abſenti priudicare,vel ,pdeſſe poſsit.*
10 *Confeſsio in præiudicium ſuperioris facta,an valeat.*
Confeſsio ſuper dote,vel ſuper pecunia non numerata,an præiudicet.
11 *Confeſsio in cauſa criminali,qualiter ſit ſcribenda.*

2.§.Sequitur uidere qualiter ꝯfeſſio impugnet: & q-
dem multis modis.Opponit.n. primo ꝯ
confeſſionē, ꝙ nō ualet,qa facta eſt a pupillo,qui ipſo iure tutus
eſt,22.q.5.paruuli.Pubes aūt minor 25.ann. bene obligat ex cō-
feſſione,ſed reſtituit ꝯ eā,ſi leſus fuerit,ff.de cōfeſ.certū.§.pe.ff.
a de minor.ſi ex cā iudicati.§.2.[a]In ſpiritualibus aūt tenet ſnīa lata
b ꝯ minorē,qđ dic,ut ex,de reſti.ſpol.ex parte[b].¶ †Secūdo nō ua
1 let ꝯfeſſio facta metu mortis,ut ex,qđ met.cā, c.i.uel cruciatus,
31 q.2.Lotharius.uel tormentorū, niſi perſeueret qs in ꝯfeſſio-
ne,ut s.§.i.uer.& hoc. & bī non tenet cōfeſſio facta p metū uel
2 fraudē,uel uim,25.q.6.c.i. ¶ †Tertio,nō ualet ſi ſit p errorē fa-
cta:unde reuocat qñcunq; añ ſnīam,errore probato,ex,de ꝯfeſ.
c fi.ff.eo.non fatet & l j.§.ſi quis ultra.& § de quibus.& ff.de in-
terrog.act.de ætate § qui iuſto.C.de iur.& fact. ignor.error fa-
cti.Errare.n.eſt aliud ,p altero putare,ut 22 q.2.in quib.ff.de iu-
di.ſi p errorē in fi.Iuris aūt ignorantia nō excuſat, 38.diſt.ſi in
laicis C.de iur.& fact.igno.l.ii.& l.cū qs. Odoff.tñ dicit ꝙ bene
excuſat in iudicio:qa ibi certat qs de damno uitando: quo caſu
oēs excuſat,ff.de iur.& fact ign.l.iur.& 1.q 4 § notandū.ubi de
c hoc.Sed prius dictū uerius puto[c].Sed qđ ſi ꝯfiteor, quæ ꝯtinent
in aliquo inſtrō,uel in priuilegio,qđ poſtmodū ,pnūciat falſum
nūquid piudicat ꝯfeſſio talis? Dic de hoc,ſm Inn.1 1 1.ut no.ex
d de excep.cū uenerabilis[d].& de cenſib.cū olim.¶ †Quarto nō te-
3 net ,p ſe[e],ut 4.q 3.uer.nullus in re. ſed ꝯ ſe bene tenet, & præiu-
e dicat,& credit,ut in præ.l de ætate.§.i.& 14.q.2.§.i.C de ,pbat.nō
exēplo.ſed tunc nō credit de ſe ꝯfeſſo ꝯ aliū,niſi ,put no.s de ac-
f cuſatore,§.itē repellit.¶ Quinto non ualet, ſi fiat[f] corā nō ſuo
iudice:ut ex de iud.at ſi clerici.& de ꝯſue.ad noſtram.11.q.1.c.in
clericorū.ext.de ap ut debitus. ¶ Sexto, ſi fiat ex iudiciū:quod
dic,ut j.§.,px.¶ Septimo ſi ſit abſente aduerſario,uel ,pcuratore
eius,ff.eo.certum.§ pe.ex eod.c.ii.ff.de inter.act.l.fi. Hugolinus
g tñ nihil deuiat ab aliis[g]. ¶ Octauo, ſi ſit incerta. dēt.n.eſſe certa
puta,&

ADDITIONES.

a §.2. ¶ Si hoc membrum vis plene proſequi,vide Cy.C.eo.l.j ſup ver.maior.& C.de Auctor. præſ.l. clarum. ubi inuenies ꝯrium eſſe in ſententia,ꝗ quam non eſt minori neceſſaria reſtitutio, vt no.in præ.§. pe.& patet C.ſi aduer.rem iud.l.cum & minores.Et poteſt eſſe ratio,ſm Dy.quia i confeſſione adeſt conſenſus confitentis,qui non adeſt in ſententia condemnati,ff. ff.de uer.ob.l.inter ſtipulantem, §.1.ſed ibi ponitur 2.opi. Petri, qui ſubdiſtinguit in adulto,an habeat,uel non habeat curatoem:primo caſu in cōfeſsione ipſius ſine curatore,idem, quod in pupillo:ſi non habet,procedit, quod eſt dictum.Ibi ēt ponitur tertia opinio Nicolai de Ma.diſtinguentis ēt inter adultum & pupillum;primus,ſi cum auctoritate curatoris confitetur,valet:ſed ſi eſt leſus, reſtituitur,ſi ſine,ſubdiſtinguit, an confeſsio fit ad ordinationem litis.uel iudicii, an ad inquiſitionē ueritatis. primo caſu nō ualet:quia habet ad talia perſonam legitimam.ſecundo caſu ualere pōt,niſi reſtitutione:uel alias legitime reuocetur.Sit ratio: quia ubi ueritatē quærimus,non ſic perſonæ ſolennitatem inſpicimus,ff.man.ſi fideiuſſor.§.quadam.C.de eden.is apud quem.de quo l.interrogari.in quibus patet, quod de veritate quæritur:& iurat,licet non iuret de calumnia, C.de iura.cal.l. 2.§.quod obſeruari. In pupillo,ſi eſt infans, non ualet confeſsio ēt auctoritate tutoris,cum nec debeat in ius uocari.ff.de in ius uoc quique.In maiore infante ualet ſine tutoris auctoritate.ſed ualet cum illa,& datur reſtitutio.Et ex prædictis patet,in confeſsione minoris p tormenta, curatoris auctoritatem non requiri, cum fiat ad veritatem habendam: cum in delictis minor cenſeatur maior,ff.de mino.auxilium.§.in delictis.C.de aduerſ. delict.l.j. ff.de reb.eor.l. 2. Hoc poſuit,quia cum ipſo domino Nico.Paduæ pro quodam conſilio,quod dare debebamus,ſatis habui de prædictis conferre:ſed ad intellectum iſtorum uide quod plene no.Hoſt.eo.ti.§.ſi.per uerbo,maior. ¶ ADDE, vt per Bart.qui & ipſe mentionem facit de Nico.Ma.in d.§.pe.& in l.2.§.quod obſeruari.de iur.cal. Bal.in l.fi.C.eod. & ibi tenet,quod in confeſsione,quæ fit per tormenta,ſit neceſſaria curatoris præſentia:tenet clare Bal.eius conſi.243.incip.aut maior.
b Ex parte. ¶ De iud.c.vl.lib.6.
c Puto. ¶ De hoc in fi.huius ti.vide diſtinctionem Dyni ſuper regula, ignorantia.lib.6.
d Cum venerabilis. ¶ Vbi ſcripſi in gloſſ.quaſi dicat.ad fi.uer. item nota,ꝙ ſi quis.item in dec.cum olim.uide in gl.in inſtr.& glo.ſeq.
e Pro ſe. ¶ Hic uide Cy.ubi s.ſuper uer.contra ſe.
f Fiat. ¶ In iuriſdictione contentioſa:licet quidā ꝯ, de quo p Cy.ubi s.in q.4.illud idē in voluntaria,qñ perſonam illā prorogare non poterat,de foro comp.ſi diligenti. ¶ ADDE, vt p Alex.conſ.13.& 86.j.li.& conſ.18.4.lib. Bal.additionē in ti. de poſi.& an confeſsio ex inepta inquiſitione ſit ſufficiens ad condemnandum:uide Ang.quod non,conſi.288.
g Ab aliis.¶ Hoc in diſtinctionib.ſuis e.ti.vbi incipit,ad eorū uerboſam,&c. ubi tenet,ꝙ cū hodie iudex procedat,ēt ad ſnīam abſente parte,ꝙ ſnīa ,pdeſt abſenti,ut in l.properādū C.de iud.§.i.& ii.& æque poterit ,pficere ꝯfeſsio aduerſarii ipſi abſenti, cuius præſentiā tenet iudex:ſed olim nō ſic: qa iudex nō poterat abſente parte ,pcedere,ff de re iud.l. de vnoquoq;.& ſm illud tps loquit lex fi.ff.de inter.act. & refert Cy.in l.j.C.e.ti.in vi.quæſtio.ꝙ dictū placuit.Petro:& Si.Vincē.in præ.l.i.ſolū inducit rōnē pdictā. idē ibi Ale.,p hoc dicto facit,ꝙ iudex ē perſona publica,& pt ſubiectis acqrere,ff.rē pu.ſal.fo.l.nō quaſi.de vſuris,quanq̄.li.6.& Guid.de Suz.in pd. l.una.C.e.ti.tractat,an ſi de pcepto iudicis pars rñdeat poſitiōi aduerſarii illo abſēte,ualeat rñſio?allegat,ꝙ nō, leges hoc i uer.allegatas.Itē ꝙ factū iudicis iuri ꝺrogare ñ dēt,ff.de feriis,l.i.& ꝯriū,ſ.ꝙ valet auctoritate iudicis,ff.de ifa.l.i.§.qđ iuſsit.& de minor.ait pt.§.qđ tñ.ff.qđ cū fal.tut.l.i.& ꝺ aq.plu.ar.l.quanq̄.i prin.Alia opinio diſtinguebat, an p modū uoluntariæ iuriſdōnis fieret illa rñſio,an p modū ꝯtentioſæ: ut primo caſu valeat, ſcđo nō. In rñſionib. q̄ fiunt ante litis ꝯteſtationē ad interrogationē iudicis,de quib.no.in decr.cū cauſam de iura.cal.& ff.de inter.act.l.j.quæ poſſunt ēt à rñdente reuocari, ut j.§.vlt.in prin.procedere pōt dictū Hug.& Gui.Sed ſi quæramus de rñſione ad libellū, vel poſitiones,cum in primo fiat ꝯteſtatio,q̄ ꝯteſtatio vtrāq; partē requirit,i ſecūdis iuram ponētis ꝑcedit iuramentū reſpondentis, nō bene practicatur ...
quid de confeſsione iurata,facta abſente parte: Paul ...

pura, & de certa re, uel quantitate, ff eod.l. certū. & in præ.l. de
ætate.§.nihil, xi.queſt.iij.graue & s.tit proxi.§.ix. ¶Nono, ſi ſit
contra naturam: quod dic in confitendo, prout dixi in ponēdo,
4 tit.prox §.vij.verſi.xxvi. ¶† Decimo, ſi ſit ꝯ rem fauorabilem:
vnde ſi ingenuus ſe ꝯfitetur ſeruum corā iudice, nō tamen in iu
dicio liberalis cauſæ, non valet, ff.de lib.cauſa, interrogatam. ſe-
a cus ſi hoc ꝯfitetur in iudicio liberalis cauſæ, quia tūc p̄iudicat,[a]
niſi ꝯtrium probet confitens, vt eo.tit.l.pe.in fin.ff e.l. i.§.plane.
5 ff. de app. non tantum. ¶† Item etiam fauor matrimonii facit
ut nulla confeſsio coniugum ei præiudicet, ex quo publice eſt
cōtractum: extra de eo qui cog.conſan.vxor.ſuę, ſuper eo extr.
de diuor.ex literis. ſed pro eo bene valet, ut extra de raptor. cū
cauſam. dummodo non ſit contra aliud matrimonium. Et idē
b in voto[b], ſecundū Vber.& extr.de clandeſt.deſpō.c.ij.& de ap.
6 directe.ff.de iureiur.ait prætor. ¶† Sed pone: accuſor de ſtupro
à parentib. puellæ: tandem coram iudice eccleſiaſtico vterq; no
ſtrū confitetur eſſe matrimoniū inter nos: & ſic iudex nos in pa
ce dimittit: poſt hoc puella me petit in virum: ego nego matri-
moniū quæritur, quid iuris? Et certe non uidetur, ꝙ poſsit me
petere. nam dicta confeſsio fuit ſimulata, & cauſa liberationis
facta: ideoque non eſt conſendū matrimoniū, ff. de ritu nup. ſi-
mulatæ. extr.de ſpō. tua. maxime quia facta fuit propter metū.
xxxi.quæ.ij.c j.& ij.& c.Lotharius extr.de ſpon. cum locū. Cō-
tra: quia factū fuit coram ſuo iudice, C.de confeſ.l. vnica. ff. eo.
l.j.extr.eod.cap.i.& ii. Dic. ꝙ iudex ei præcipiet, ꝙ eam teneat.
Tamē ſi cū alia contrahat prius quàm in eam verbo, vel facto
cōſentiat, tenet matrimoniū cum ſecūda ſecundū T.& B.& eſt
c quæſtio dominicalis[c]. ¶† Vndecimo nō ualet, ſi ſit ſuper re nō
7 litigioſa, ut ff. de interrog. act. confeſsionibus. uel ſi fiat in lite
quæ non poteſt procedere. putà inter patrem & filium, dominū
& ſeruum vt ff.de iudic.l.ii.uel ſi impubes, uel genitalibus carēs
de adulterio accuſatus, hoc confitetur. tunc enim non valet qa
hoc committere nequiuit, extra de frig. quod ſedem, de diuor.
d quāto.§.pen & de delic.pue.c.j ff. de adul. ſi minor. xxv. an.[d]
8 ¶† Duodecimo nō valet ſi ſit ſuper eo, quod ius non admittit.
ff.de inter.act.is cui.§ fi.de his enim, quæ ꝯtra ius ſunt, nec pac-
tum, nec cōfeſsio valet, ff.de pac.iuris gentium.§.& generaliter.
& §.ſeq.extr.eod.c.fi.xxxii.q ii.ſolet quæri extra de cōdi appoſ
cap.fin. Ius autē non admittit, ꝙ Iudæus habeat mancipiū Chri
ſtianum.liiii.diſtinct. mancipia. & cap.ſequen. extra de Iudæis,
cap.j.& ca.fin. ideoque ſi Iudæus conuentus noxaliter confitet̄
Chriſtianum mancipium ſuum eſſe, ei non præiudicat talis con
feſſio: uel ſi Iudæus confitetur ſe cum Chriſtiana matrimoniū
contraxiſſe, non preiudicat ſibi: quia iura nō admittūt tale ma-
e trimoniū, xxviii.q.i.caue[e]. ¶ Decimotertio, ſi facta eſt à furioſo,
ff.de reg iur.in negotiis ff.đ iure codic.l ij.§.furioſus. ext.đ ſuc.
9 ab inteſ c.fin.xvii.q i.Gunſaldus ¶† Decimoquarto, ſi ſit à non
domino, non obeſt domino: vnde confeſsio ꝓcuratoris & cura
toris abſenti dño nō obeſt. ff.de ꝯfeſ. certum. §. ſi quis abſente.
uer. ſed an & ipſos. quod intellige uerū, ſi dominus veniēs para
tus eſt ꝓbare contrarium, extra, de confeſ.c.fi.& de ap. cum cau
ſam, & de cenſi.cum olim. alias enim bene obeſt domino eorū
f confeſsio. quod dic, ſecundum do. meū in Summa eo tit.[f] & ĵ.
10 §.poſtremo. ver. ſi uero ſit. ¶† Decimoquinto non valet con-
feſsio in præiudicium ſuperioris facta, extra de arbi. cum tēpo-
re. ¶ Decimoſexto, non præiudicat cōfeſsio ſuper dote, vel ſu p
pecunia nō natura, C.de non num.pe.in contractibus Hinc eſt.
ꝙ licet quis in inſtrumento confiteatur ſe dotem ab vxore re-
cepiſſe, ſibi non præiudicat talis confeſsio: imo vxor eam repe-
tens probare habet ſeipſam numeraſſe, vt C.de dot. cau & non
g num l.i.& iunge hoc, quod eſt ĵ.prox ver. quod autem[g] & ſeq.
& ĵ.in trac.libel.in tit.de do.inter uir.& vxor.§. ii. uerſi. ſi vero
quis.& ĵ.de conclu.& renun.ver. ſed & marito Poteſt tamen di
ci, ꝙ ſi in illo inſtrumento renunciatum fuerit exceptioni non
numeratæ dotis, tunc bene valet, & præiudicat p̄miſſa cōfeſsio,
vt in ea.l. niſi præſcriptio temporis incurrerit, ut eo. tit l. fi. &
auth. ibi poſita. Quidam tamen dicunt, ꝙ aut confeſsio huiuſ-
modi ſit ante matrimonium, facta traditione: & tunc valet cō
feſsio: aut poſt, & tunc non ualet, cum etiam confeſsio ante ma
trimonium facta, trahitur ad tēpus matrimonii, vt C.de do.ante
h nup.l j.& l.qđ te ſponſæ Sed primum verius, ſecundū Accur.[h]
11 ¶† Quid iuris ſit de confeſſione in cauſa criminali, & qualiter
ſit ſcribenda, & qualiter reus ſit interrogandus, not. infra de ac-
cuſ.§.i.uerſi deinde autem.& ſeq.

ADDITIONES.

a Præiudicat. ¶ Idē no.eo.tit. c.fi.in fi.j.gl.fi. & ideo Alb.Gal.ubi.ſ.& ferè omnes.

b Voto. ¶ Monachationis, uel conuerſionis: de hoc loquitur Vber. vbi ſ. [...]uod ſic intellexit auctor. patet ſ.proxi.§.in fin.

[...]icalis.xxvi.ad quam faciunt, quæ ſcripſi de cler.coniug. cum Ioan [...] quæſtione, & facit de iureiur.mulieri.cum ibi notatis.

[...] Circa hoc vide, quod dixi de ſen.excom. per tuas. ſuper gl.er[...] [...]omana ad fi.li.vi.ſuper ver.innoxios.

e Caue. ¶ Accur.& Simon, vbi ſupra, dant exemplum, ſi confiteor, fœminā habere filios in poteſtate, ꝯ id, de conuer.infidel.ca.ij. cum concor.

f In ſum.eo.tit. ¶ dicam ibi in ver.ſtatim alleg. vbi plenius hoc proſequit̄. ADDE de confeſsione prælati, Ro.conſ.ccclxxxviii.& de confeſsionib. procuratorum, Old.conſ.cxvi.

g Autem. ¶ Ibi dabo remiſsionem.

h Secundum Accur.in.l.j.prælleg.

SVMMARIVM.

1 *Confeſſio quæ, & quando præiudicet, vel non, vt ſequatur ſententia, aut condemnatio.*
2 *Confeſsio in vno iudicio, vel extra iudicium facta, an preiudicet.*
3 *Confeſsiones & acta in vno iudicio, faciunt fidem in quocunque alio, quādo inter eaſdem perſonas quæſtio ventilatur.*
4 *Confeſsio procuratoris facta in vno iudicio, an nocebit domino in alio, vbi ipſe procurator non fuit.*
Factum procuratoris non nocet domino, niſi in cauſa, in qua datus eſt.
5 *Confeſsio extra iudicium facta, an, & quādo valere, aut nocere dicatur.*
6 *Confitens ſe debitorem an ſemper & ſtatim ſit obligatus.*
Confitenti quibus caſibus competat exceptio.
7 *Confeſsio ſine cauſa facta extra iudicium coram teſtibus, nō inducit plenam probationem.*
8 *Cōfeſſio inter uiuos ſup ꝯtu ad liberādū aliū à ſe, quo caſu præiudicet.*
Confitens quibus caſibus ſtatim obligetur.
9 *Confitens bona, quæ fuerant patris, eſſe matris, an præiudicet, aut teneat confeſſio.*
Dominium non transfertur nudis pactis, aut nuda traditione, niſi iuſta cauſa præcedat.
10 *Confeſsio in ultima neceſſitate facta, multipliciter conſideratur.*
11 *Confeſſio patris in vltima voluntate quo caſu hæredi præiudicet.*
12 *Confeſſio in vltima uoluntate ad alium ſibi obligandum, an proſit.*
13 *Confeſsio extra ius facta, licet non preiudicet iure confeſſionis, præiudicat tamen iure pacti.*
14 *Confitens rem ſuam eſſe alienam, an per tale confeſſionem amittat illius rei poſſeſsionem.*
15 *Demonſtratio falſa non tollit veritatem.*
16 *Confitens alium poſsidere, ꝙ ipſemet poſsidet, an ſibi ipſi præiudicet.*
17 *Confeſsio in iudicio & coram teſtibus, facta, an valeat, aut præiudicet.*
18 *Confeſsio filij in cauſa poſſeſsionis quo caſu noceat patri.*
Filius non poteſt renunciando, vel paciſcendo, patri præiudicare.
19 *Confeſſus in iure pro confeſſo debet haberi.*
Confeſsio cōiugū ꝯ matrimoniū facta, nō nocet, ſed pro matrimonio ſic.
20 *Confeſſio in una cauſa facta, an preiudicet in alia.*
21 *Lite conteſtata, & probationibus factis, an poſsit quis pœnitere.*
22 *confitens de furto in actione ciuili, an poſsit per talem confeſsionem in iudicio criminali condemnari.*
23 *Confeſsio ſimulata pro infecta debet haberi.*
24 *Præceptum confeſſo factum obtinet vim ſententiæ.*

1 3.§. Nunc uidendum † reſtat, quæ & quando confeſ-
ſio præiudicet, uel non; ad cuius rei noti-
a tiam pleniorem opus eſt diſtinctione[a] nam aut ſit in iu-
dicio

ADDITIO.

a Diſtinctione. ¶ Eſt ſciendū, ꝙ plures antiq formarūt diſtinctionē de hoc Iac.Bald. formauit, que mihi incipit ad quorūdā uerboſam clamationē. Odof. formauit aliā ſu p l.generaliter. C.de non nu.pec. q̄ mihi incipit, vt plene liqueat iſte articulus. quo finito ꝓſeq̄tur legis materiā. Gui.de Suz. ſu p l.tale pactū.ff.de pact. ſcripſit diſtictionē de hoc: ſed plenius in p̄.l.generaliter. & incip. cū qs ꝯfitet̄. Et vt ipſorū mēbra innoteſcant: quorū aliqua ponit Accur.ff.de inter.act.l j.in gl.pe. eſt ſciendū, Iacobū ſic inchoaſſe, cū qs ꝯfitet̄ ſe obligandū, aut in iudicio, aut ext. itē aut teſtibus ſolenniter adhibitis, aut nō: & ſi adhibiti, aut nullā cām exp̄ſsit, aut debitū dixit: & cām declarauit: & hæc duo primo expedit: demū reaſſumit, cū ſolēniter eſt ꝯfeſſus, aut nō: & hoc ſcđo mēbro diſtiguit, an ſit ꝯfeſsio ſu p dominio aut ſu p poſſeſsiōe: & illā ꝓſequit̄: ſubdit de ꝯfeſsiōe in vltima volūtate, q̄ aut ad liberādū, aut ad obligādū: aſſumit de ꝯfeſsiōe facta i iudicio, q̄ aut in ciuili aut i criminali: & primo aut de certo aut de incerto, aut de facto: & hoc vltimo, aut cū alio p̄t eſſe actio, aut nō: reaſſumit demū de criminali, ponēs in fine de liberali. Odof. aūt ſic aggredit̄: Aut qs confitet̄ inter viuos, aut in ultima volūtate. Primo caſu aut ad obligandū aliū ſibi, aut ſe alii, aut ad liberandū: & vltimo caſu diſtinguit in forma verborū, ſcđo caſu aut exprimit cām, aut nō: & ſi exprimit, diſtinguit cām mutui & dotis ab aliis cauſis: reaſſumit ſ̄m principale, de vltima volūtate, in qua aut ꝯfitet̄ ſe alii debere, aut aliū ſibi, aut ad liberādū: primo caſu aut nō capaci: aut capaci & ſcđo caſu iurauit, aut nō iurauit: & ſcđo caſu aut dicit q̄titatem & cām, aut nō: ſi ad liberandū, ualet ſaltē iure legati. Gu. de Suz. vbi ſ. ſic loquit̄: Aut cōfitet̄ qs in iudicio, aut ex̄. aut in teſtō. primo caſu aut ꝑ ſe, aut ꝯ ſe: ſi ext. iudiciū. aut ad ſe obligandū, aut ad aliū liberandū, aut ad ius remittendū horū primo mēbro aut nō fuit expreſſa cauſa, & nō valet: aut fuit expreſſa: & hoc caſu aut eſt cā dotalis, uel mutui, uel alia: ſi ad liberādū, valet, ſed opponi poteſt exceptio, præterquā in ſex caſibus, ſi ad remittend[...] valet ſi in teſtamento, aut ad aliū ſibi obligandū, & non valet: aut ad aliū liberandū, aut ad ſe, uel hæredes obligandū: ſcđo caſu aut iurat, aut non iurat: tertio caſu aut ille erat capax, aut non: & ſi erat, aut iurauit teſtōr, & cauſam expreſsit: aut nō iurauit, licet cauſam expreſſerit. Mēbra Cy. ponā ĵ.§.prox ſu p ver. cæterū. Ex his patet, ꝙ vtiliter collegit auctor verba iſta, ſic illa percipiendo in iſto §.ſeq. ¶ Adde Bar. in l. nuda. ff. de donat. & quæ ibi poſui poſt Alex.

a dicio[a], aut extra iudicium[b]. Et ſi quidem fiat in iudicio, ſub
b diſtingue: quoniam aut fit in cauſa ciuili, ſeu in ſpirituali, aut in
criminali. Si in ciuili, ſeu in ſpiritualibus confitetur quis cer-
tum, non uidetur neceſſaria ſententia, quod dic, vt ſupra §. j. Si
uero confitetur factum, ſi quidem eſt tale, cuius nomine cũ a-
lio poteſt eſſe actio, actionẽ, quæ cum alio eſſe poterat, in me
propria confeſsione transfero, vt ff. de inter. act. confeſsioni-
bus. & l. ſi iscuius, ff. ad l. Aquil. ſi is cum quo. Si autem cum a-
lio actio eſſe nõ poterat, non tenet, vt in præ. cõcor. ff. de inter.
c act. ſi autẽ. § mortuo[c]. Et breuiter dico, ꝙ confeſsio in iudicio
facta, præiudicat, dummodo facta ſit legitime, ſecũdum ea quæ
dicta ſunt s̃. §. prox. ut probatur ext. eo. c. ij. & iij. & C. eod. l. v-
d nica[d]. ¶ † Quid de confeſsione in vno iudicio, vel extra iudiciũ
2 facta, nunquid præiudicat, & facit fidem in alio? Reſpon. ſic dũ-
modo illa, quæ fit extra iudicium fiat cum cauſa, vt probatur ex
tra de elect. per inquiſitionem. vbi ꝯfeſſio facta in cauſa inquiſi-
tionis fidẽ facit & præiudicat in cauſa electionis, licet illud mul
e tipliciter ꝯſueuerit intelligi: & dic, vt ibi no. ſecundũ Papam.[e]
f ad idem facit C. de arbitris, cum antea. §. fin ff. de inter. act. quia.
in fi.[f] Et eſt ratio, quia ↄ̃ id, ꝙ propria voce dilucidè ꝓteſtatus
eſt, venire non debet, extr. de probat. per tuas. C. de non nu. pec.
generaliter & hoc, niſi ꝯfitens ꝓbet, ꝙ in alium caſum illa con-
feſsio intelligebatur, ut in præ l. generaliter. extra de accuſ. cum
dilecti. Arg. tamen ↄ̃. nam atteſtationes & alia acta in vno iudi-
cio habita, non præiudicant in alio, vt extra de fide inſtru. inter
dilectos. ver. nec atteſtationes. & arg. extra de ord. cog. c. ij. Re-
ſpon. aliud eſt in atteſtationibus & aliis actis, cum contra illa plu
ra poſſunt obiici, quæ prius non fuerant obiecta. Item ↄ̃ extra
de iudi. at ſi clerici. ſed ibi non tenuit confeſsio: tum quia extor
g ta: tum quia coram non ſuo iudice facta[g]. † Hoc tamen certum
3 eſt, ꝙ ſi eadem cauſa de vno iudice ad alium trãſeat, acta habita
coram vno, faciunt fidẽ coram alio: extra de teſti. cauſam, quæ.
ubi de hoc, & c. pſentata. & generaliter, quandocunq; inter eaſ
dem perſonas quæſtio ventilatur, confeſsiones & acta habita in
vno iudicio faciunt fidẽ in quocunque alio, ſi de eis conſtet. vt
in prælleg. dec. inter dilectos. à ↄ̃rio ſenſu, & C. de lib. cauſ. iu-
h bemus. & in præ. l. & quia[h]. Quid de cõfeſsione coram arbitro
habita? dic, quod facit fidẽ coram iudice, vt C. de arbitris. l. pen.
i in fin. extra de teſti. præſentata. C. eo. cum apud[i]. Quid de litis cõ
k teſtatione? de hoc in præ. c. præſentata ſecundũ Papã.[k] ¶ † Sed
4 nũquid cõfeſſio ꝓcuratoris mei facta in vno iudicio, mihi no-
cebit in alio, vbi ipſe ꝓcurator non fuit? videtur, ꝙ ſic qa pe-
rinde eſt, ac ſi ego ipſe fuiſſem confeſſus. ff. ad l. Aquil. proinde
l extr. de cauſa poſ. & propri. c. j. Ego puto ↄ̃[l] tum qa ratio præd.
l. generaliter. & decre. per tuas. ceſſat hic: tum quia factum ꝓ-
curatoris non nocet domino, niſi in cauſa, in qua datus eſt, vt
extra de off. deleg. cũ olim. dic, vt j. §. poſtremo. uerſi. ſi uero. Si
5 vero ſit cauſa criminalis: dic ut j. §. j. uerſi. fin. ¶ † Nũc dicendũ
reſtat, qd iuris eſt, ſi ꝯfeſsio fiat ex. iudiciũ? & hic opus eſt ſubdi-
ſtinctione. nam aut fit ſuper crimine, aut in cauſa pecuniaria. Si
quidem quis confitetur crimen extra iudicium, uel coram non
ſuo iudice, non nocet ei. ext. de iudi. at ſi clerici. quia nullus pu-
niẽdus eſt, niſi per uiã iuris: quæ triplex eſt, ut ext. de accuſ. ſu p
his. & c. qualiter. ſecundo: & confeſsio facta coram non ſuo iu-
dice, non præiudicat, s̃ §. prox. uer. v. & hoc uerũ eſt, niſi crimẽ
eſſet alias notorium, extr. de accuſat. euidentia. ij. q. i. manifeſta.
uel niſi ex huiuſmodi confeſsione ortum eſſet ſcandalũ, uel in-
famia: qa tũc punitur confitens, ſaltem extraordinarie, extra de
exceſ. prælat. quam ſit graue. & de cõfeſ. cum ſuper. quia priuat
omnibus beneficiis habitis, ut ibi, & etiã habendis. quod dic, ſe
cundũ Papã, prout not. extr. de elect. per inquiſitionem. Si autẽ
in cauſa pecuniaria, ſcilicet ſuper contractu, uel alia re, confi-
teatur quis extra iudiciũ, iterum ſubdiſtingue. nã aut fit confeſ
ſio inter uiuos, aut in vltima uolũtate. Si inter uiuos aut ſuper
ↄ̃ctu tantum, aut ſuper proprietate, aut ſuper poſſeſſione. Si fit
inter uiuos ſuper contractu, aut fit ad obligandum ſe, aut ad li-
berandũ. Si ad obligandũ, aut cauſa eſt expreſſa, aut non. Si con-
feſſio fit extra iudicium inter uiuos ſuper ↄ̃ctu ad obligandũ,
& cã eſt expreſſa in ꝯfeſsione, putà qa ꝯfitet̃ qs ſe debere centũ
Titio ex cã depoſiti, uel cõmodati, uel uẽditionis, uel ꝑmutatio
m nis, & teſtes ſunt ſolẽniter adhibiti, ſtatim eſt ꝯfitẽs obligatus[m]
niſi probet ſe indebite cõfeſſum, ut extr. de fide inſtrum. ſi cau-
tio. C. de non num. pec. generaliter. & l. ij. & l. ſi intra. & cõdem-
nabit̃, niſi contra probet, ut dixi, & probatur ff. de porbatio. qui
dam. & C. eo. non epiſtolis. & l. ſeq. ff. depoſit. Publia. adeo ꝙ ſi
confeſsio ſit facta in ſcriptis, nõ poteſt reprobari, niſi per aliam
ſcripturam: ſi uero ſine ſcriptis. poteſt contra per teſtes probari,
ut ibi. ff. de ꝓbat. cum de indebito. §. fin. C. de teſtib. auth. rogati.
& uide. quod no. j. de edit. inſtru. §. inſtrumentum. uer. itẽ oppo
6 nitur contra. ¶ † Quod autem dixi, taliter confeſſum ſtatim obli
gari, fallit hoc in duobus caſibus, ſ. in mutuo, & in dote. Nã ſi qs
confitetur ex cauſa mutui ſe debere, competit ſibi intra biẽniũ

acceptio

ADDITIONES.

a In iudicio. ¶ Vt s̃. §. j. in prin. dixit: textus legis dicit, In iure: quid ergo pro iure, uel iudicio hic ſum̃at̃, venit in dubiũ, an ſolũ cũ pro tribunali ſedet, an ẽt cũ ambulat in via, uel manet in lecto, uel balneo. Cynus hoc tractat, vbi. s̃. in iij. quæ. quod gl. ibi poſuit dubie, hoc poſuit s̃. tit. prox. §. ii. poſt eius finem.

b Extra iudiciũ. ¶ Roſ. vbi. s̃. in fine opponendo ad hanc diuiſionẽ, quærit, quid plus operet̃ confeſsio in iudicio, q̃ extra? Aut enim quis confitet̃ certũ, cauſa adiecta: & tũc ſiue in iudicio ſiue extra corã quinq; teſtib. rogatis ꝯfeſsio p̃iudicat: facta uero ſine cã in iudicio, uel extra. nõ p̃iudicat. Reſpõdet, ꝙ ſecundum illos, qui tenent confeſsionem ſine cauſa non præiudicare, forte nihil: uel ſecundum eum aſsignari poteſt diuerſitas: quia quando in iudicio confitet̃ ſine cã, tenet̃, & cogi poteſt exprimere cãm, ſicut quan confitet̃, incertum, cogit̃ exprimere certum, ff. eo l. certum. ſecundum eũ: tu in proceſſu diuiſionis videbis: ꝙ in pluribus expedit hæc diuiſio. ¶ Adde an confeſsio ſine cauſa præiudicat? & an facta corã arbitratore dicatur iudicialis, uel extraiudicialis? Alex conſ. xiij. lib. j.

c Mortuo. ¶ Placet quod hic dicitur, cũ correctione literæ, quæ alias erat falſa hoc dico, qa Accur. in gl. de qua s̃. alium ſenſum dedit his verbis, & Vbert. in decre. vlt. poſuit hæc verba ſub reſiſtentia naturæ, Senſus autem iſtorum eſt talis, ſi agis contra me noxali, & damno dato per Titium, quẽ ego confeſſus ſum ſeruum meũ, illa actio contra neminem poterit eſſe de libero homine: & ſic confeſsio mihi non nocet: ſed ſi ille erat ſeruus alienus quẽ confeſſus ſui meum, confeſsio mihi nocet, propter rationem præmiſſam: & hoc dicunt leges iſtæ. Hoc ſic declaraui: quia qđ dixi, in hoc Roff. vbi s̃. uer. octauum. non placet. idem dico de Iacob. de Are. & Cy. qui intricarunt hoc membrum.

d L. vnica. ¶ Sed an hæc duo, confeſsio & probatio, ſint paria? dubitatur. & per ſequentia patet ꝙ non. & no ff. de iureiur. ſed & ſi poſſeſſori. §. ſi cum hæreditate. in j. gl.

e Secundũ Papã. ¶ Ibi videas, qđ ſcripſi ſu p vlt. gl. p qđ intelliges, quod j. dicitur, ꝙ plura obiici poſſunt, &c. ¶ Adde, ꝙ confeſsio facta extra iudicium cum cauſa, etiam in abſentia partis valet, & præiudicat confitenti tenet hoc Rot. in antiq. deciſ. 430.

f In fi. ¶ Pi. alleg. l. fi. C. de re iud. & uide, qđ no. de eden. l. is apud. Albe. Gal. idẽ tenet allegãs decret. dilectus de capel. mo. & uide, quod ibi no. i gl. & ſic. & quod ſuper ea dixi. Ad contrarium induxerat tres leges, quas uide j. uerſ. ſed nec confeſsio. prope fin.

g Facta. ¶ Et nota, an aliquo caſu laicorũ iuriſdictio ſuper clericos approbetur, vt ſcripſi poſt Inn. in præ. dec. per inquiſitionem ſuper gloſſ talis.

h Quia. ¶ De confeſsione facta coram uno iudice, an per alium poſsit executioni mandari, no. Cy. vbi s̃. in x. quæſt & breuiter tenet ſecundum Ia. de Ra. & Pe. ꝙ nõ. l. alleg. ff. de offi. procon. l. i. Ex quo patet, ꝙ ſi confeſſus fuiſti ad mei petitionem coram iudice Bonoñ. te mihi debere centum, Iudex Florentinus ſua auctoritate illius confeſsionis executionem non aſſumet. Nõ obſtat, quod dicit̃, iudices ſe debere mutuo iuuare, C. de off. pręf. præ. Afr. in nomine domini de admi. tu. l. Titium. §. tutores. facit xx. diſt. præcipimus. de treu. & pac. c. j. quia leges loquuntur, cũ requiruntur iudices a iudicibus, in authen. vt nulli iud. §. ſi quis vero canones loquuntur de pace ſeruanda. Sed an ſi coram debito iudice petitur confeſsinnis executio, habebit locum officiũ iudicis? Cy. quæſt. ix. dicit Roſ. diſtinxiſſe, an ꝯfeſsio fuerit facta in iuriſdictione ꝯtentioſa. & tũc ſic peti poſsit, ff. de rei vẽd. poſt rem. ſi per modum volũtariæ iuriſdictionis. nam ipſe refert Petrũ tenere in vtraque officiũ locũ habere, cum locũ habeat in omnibus ſibi notis vt iudici, arg. finiũ reg. ſi irruptione. & C. de accuſat. ea quidem. & hoc eſt tale. Habeat ergo paratã executionẽ per iudicis officiũ, C. de execut. rei iudic. l. ij. & uide quod dicã j. §. ult. ſuper verſi. quæ autẽ. ¶ Adde quod Bar. in l. à diuo pio. §. ſententiam Romæ dicit, ꝙ inſtrumenta guarẽtigiæ facta in vno loco, poſſunt vbiq; mitti executioni: ſed Paul. de Caſt. reprehendit hac ratione: quia confeſsio facta coram vno iudice, non poteſt coram alio executioni mandari.

i Apud. ¶ Eſt. v. q. Cy. vbi s̃. an dicat̃ facta i iure? & ibi recitat quoſdã diſtinguere, an ſit lata ſententia & homologata, uel nõ: cum primo caſu agatur ex ſententia ſecũdo nõ, C. de arb. l. cum antea. poterit primo caſu dici in iure facta: ſecũdo nõ. Secunda diſtinctio eſt inter arbitrũ & arbitratorẽ, vt primo caſu dicatur in iure facta, C. de arbi. l. pe. in fin. ſecundo nõ. Refert ſuũ Pe. ſimpliciter tenere, confeſsionẽ factam corã arbitro, nõ dici factã in iure, cum actus eius nõ dicatur iudiciarius, C. de arb. l. j. & qđ dicit̃ de ſententia homologata, de confeſsione non reperitur: ergo, &c. C. de app. præcipimus. Non obſt. ꝙ dicimus, confeſsionem fidẽ facere in iudicio, fatet̃, ſed non ut facta in iure, ſed extra ius, C. de teſtib. l. fin. Sed inſurgit alia quæſtio, cum in confeſsione facta in iudicio ſententia iudicis, à qua nõ eſt appellatũ, imponat finẽ reuocationi erroris, nunq d idẽ ſit in laudo, uel ſententia arbitri? Videt̃ ꝙ ſic, per leges, de arb. l. j. C. đ iud. ꝓperandũ. & facit C. de collat. l. ſi ſoror. in fi. In ↄ̃rium non poteſt dici finis impoſitus, cũ nec actio, nec exceptio oriat̃ ex illa C. de arbi. l. j. & vere niſi homologet̃, nõ uidet̃ finitũ, ut in proxi. q. ſed ſi fuit arbitrator, videt̃ ſecus, cum per id uideat̃ trãſactũ, ut no. in auth. vt diff. iu. poſt pricip. Collat. ix & ſcripſi de iureiur. Quintauallis. in mag. gl. in prin. & ante fin. Quod glo. in l. error: dicit ſufficere, ſcilicet negotiũ trãſactione finitũ, qđ intelligendũ de tranſactione, quæ valeat. Nec obeſt l. ſi ex falſis. C. de tranſact. Sed occurrit & tertia. an in extraordinariis, quæ non ſentẽtia, ſed decreto finiunt̃, habeat poſt illã locũ reuocatio erroris: ſecũdo in libertate nõ, C. ſi aduer. liber. l. ii. in alienatione prædii minoris, uel in falſa executione tu[illegible] milibus, nõ impediret decretũ ↄ̃ illa veniri, ut patet ff. d[illegible] prætor. de iu. ſi prætor. §. Marcellus. C. ſi ex fal. alle. tu[illegible] de re. e. qui ſub tu. uel cu. l. magis. §. pe. ¶ Adde, an [illegible] arbitro faciat fidem. Al. conſ. 13. i. li.

k Secundum Papã. ¶ Ibi ſcripſi ſuper uerb. act[illegible]

l Ego puto cõtra ¶ Idẽ Cõp. in decr. p inq ſi[illegible]

m Cõfitẽs obligatus. ¶ Hic uide, qđ dicã. j.[illegible]

a exceptio non numeratæ pecuniæ, ſed poſt biennium obligat[a],
Inſt.de lit.oblig.per totum, & C.de nõ nu.peç.in contractibus
in fin.Item ſi quis confeſſus eſt ſe recepiſſe ab vxore centum nọ
mine dotis, & contingat ante bienniũ matrimonium diſſolui,
cõpetit cõfitenti & eius hæredibus exceptio non numeratæ do
tis intra annum a tempore ſoluti matrimonii: ſi uero poſt bien-
nium uſque ad decem annos fuerit diſſolutum, cõpetit hæc ex
ceptio intra tres mẽſes, ꝙ ſi diſſolutum fuit poſt decem annos,
poſtea nõ competit, C.de dote cau.& non num l. fi. & auth ibi
b poſita, & dic, vt s.§. prox.ad fi.[b] Sed quæ eſt ratio, quare in his
duobus caſibus cõpetit ꝯfitenti exceptio, & non in aliis? Reſ-
pon quia frequẽter cum homines velint recipere pecuniã mu-
tuo, & creditores pecuniã præ manib.nõ habeant, illi confitẽ
tur ſe recepiſſe pecuniam ſpe futuræ numerationis: & idẽ eſt in
dote, quia mariti ſæpe confitentur dotẽ ſe recepiſſe ſpe futuræ
numerationis: unde quia in his caſibus hoc frequentius accidit,
prouidit lex iſtis: quia ad ea, quæ frequentius accidunt, &c.ff.de
leg.nam ad ea.extr. vt lite nõ conteſt.quoniam frequenter, reſ-
põ.j.ff.ad Carbo.l.j.§ ſi ea.In aliis vero accidit, ꝙ prius fit inſtru
mentum, quam res depoſita, uel locata, uel uendita tradatur: &
ideo ſecus. Si autem non fuit cauſa expreſſa in confeſsione fa-
cta ſuper cõtractu ad obligandum, ut quia confitetur qs ſimpli
citer ſe debere Titio centũ nulla cauſa expreſſa, talis confeſsio
nullum parat præiudicium, niſi Titius aliter probet debitũ: vt in
c pręd. decr. ſi cautio. cũ ſuis ſimilib.[c] ¶ † Vnde dicit do.Marti.de
7 Fa.ꝙ confeſſio ſine cauſa, facta extra iudicium corã teſtibus, nõ
inducit plenam probationem.ff. de donat nuda. Nec obſtat C.
de teſtib.teſtium. & authe.rogati nam ibi fiebat ad liberandum,
ff.de pact.tale pactũ.& debemus eſſe prõptiores ad liberandũ,
prout ſequitur. Sed nunquid ſemiplenam inducet? Reſpõdeo
ſic, ſecũdum eum C.de proba.inſtrumenta.ibi, ſi non aliis quo-
que adminiculis adiuuet. Nec obſtat ff.e.quidam. & C. eo. non
nudis.& l.non epiſtolis.nã ibi non ideo imponitur filio neceſſi-
tas probandi, quia ipſe erat in poſſeſſione filiationis: onus autẽ
probãdi incũbit ei, qui dicit, C.eo.actor.quæ eſt vj.q.vl. niſi ius
neget, ut j.tit.prox.§.i.uerſi ſequitur. Præmiſſa locum habẽt, cũ
fit confeſſio ad obligandũ ſe alteri. nam ſi ad obligandum aliũ
ſibi nõ prodeſt, etiã milies facta, ut s.§.prox.verſic.iiij.& j. ver-
8 ſic.prox. ¶ † Cæterum ſi fit ꝯfeſsio inter uiuos ſuper contractu,
ad liberandũ aliũ à ſe, tunc ſi teſtes ſunt ſolenniter adhibiti poſt
xxx.dies, intra quos comperit exceptio nõ numeratæ pecuniæ,
præiudicat talis confeſsio, & non ante C.de nõ nu.pec.in ꝯcti-
bus.& C.de quad.præſcri l.ii.in fi.niſi in quibuſdam caſibus, in
quibus ſtatim confitens obigatur. ¶ Primus eſt, quando qs con
fitetur ſe recepiſſe tributum, uel cenſum fiſci, ut in ea l. ¶ Secun
dus, quando maritus poſt ꝯfectionem dotalis inſtrumenti con-
fitetur ſe recepiſſe totã dotẽ, uel partẽ: vt s.§.prox.ad fi. ¶ Ter
tius, in depoſito certarũ rerum, vt in præ.l in ꝯctib. ¶ Quartus,
eſt, quando in libro curiæ, ubi ſcribunt pecuniæ receptæ ꝑ di-
ſtractis rebus, ſcriptum eſt, aliquam pecuniam pro tali re diſtra-
cta ſe recepiſſe.C.de quad.præſcri.l.ii.§ fin. ¶ Poteſt & quintus
d adiici, ſecundum Odof.[d] quãdo mulier cõfitet pro interceſsio
ne ſe pecuniã recepiſſe.C.ad Velle.antiquæ. Sed is caſus videt
potius ad obligandum. Hoc autẽ certum eſt, ꝙ in confeſsione
extra iudicium facta ad liberandum, non eſt neceſſe cauſam li-
berationis exprimi: imo ſine cauſa præiudicat, ff.de pact.pactũ.
Secus, quãdo ad obligandũ, vt s.iuxta regulã Arriani, ff. de act.
9 & obli. Arrianus.ext.de ꝑbatio ex literis. ¶ † Porro ſi qs ꝯfitet
ſup ꝓprietate.ſi qdẽ ſup dominio fit ꝯfeſsio falſa cã adiecta, ut
qa ꝯfitet rẽ non eſſe ſuã ſiue in iudicio, ſiue extra, ſiue coram te
ſtibus, non præiudicat.nã ſi quis bona, quæ fuerãt patris, ꝯfitea-
tur eſſe matris, non præiudicat, nec tenet confeſsio, ut j.ver.hoc
quoque. Et eſt ratio, quia nuda traditio nunquã transfert domi
nium, niſi iuſta cauſa præcedat, ut venditio, uel alia, ad quã tradi
tio ſequatur, ff.de acqui.rer.dom.nũquã Item & quia dominiũ
non transfertur nudis pactis, ut C.de pact. traditionibus.nec e-
tiam amitto dominium, licet rem habeam ꝑ derelicto, ff.de ac
e quir.poſſ.ſi quis vi.§.differentia.[e] Cæterũ ſi fiat confeſsio ſuper
poſſeſsione, puta quia qs dicit ſe nõ poſsidere, ſtatim ꝑdit poſ-
ſeſsionem, quę etiã ſolo animo amittit, vt ibi, & ff. eo. poſside
10 ri.§.in amittenda.& etiã retinetur, C.eo.nemo ambigit ¶ † Se
quit uidere de confeſsione in vltima uolũtate facta: in quo ite-
rum ſubdiſtingue.nam aut confitetur quis ad obligandum ſe al
teri, aut ad aliũ ſibi obligandũ, aut ad alium liberandum. Si quis
confitetur in ultima volantate ad obligandum ſe alteri, aut nõ
capaci, aut capaci. Si non capaci, putà ei, cui nihil legari poteſt,
uel etiam ei, qui vſq; ad certum modum capere poteſt, vt C.de
na.lib.auth.licet patri.dicendo, ſciãt omnes, ꝙ tali filio meo de
[...]entum, quę ad me de bonis eius ꝑuenerunt: & talis ꝯfeſ-
[...]ualet. præſumitur enim facta in fraudẽ, cum ſibi legare
[...]t, niſi ſpurius ꝯ probet, ff. de probat. qui teſtamentũ.
[...] de ſuc.ab inteſt. verſ. quid ſi inter ſe. Si vero con-
fitetur ſe debere capaci: aut teſtator ꝯfitetur, & iurat ſic eſſe: &
tunc valet, etiam ſi nihil debuerit, & hæres tenetur id ſoluere, vt
ff.de legat.iii.cũ quis decedẽs.§. codicillis. C. de prob.auth. qđ
11 locũ. ſed hoc creditoribus non pręiudicat, ut ibi no. ¶ † Sed nũ
quid patris confeſsio hr̄di præiudicat. quo ad debitum bonorũ
ſubſidium, vt ſi pater confeſſus fuit cum iuramento Titium de
poſuiſſe centum libras apud eum, ad hoc vt filius hæres teneat
illa reſtituere? Et uidetur, ꝙ ſic, per præd.auth. Sed certe ſecun
dum hoc poſſet filius ſua legitima fraudari: quod eſſe nõ debet
ext.de teſta.c.Raynutius.& c.Raynaldus. Vnde dic, ꝙ talis con
feſsio ei non præiudicat, cũ ſic quaſi creditor: arg. ext.de inoffi.
teſt.l.Papinianus.§.ſi quis impuberis.ſecundum Vber aut non
iurat.ſed ſimpliciter dicit, ſciant omnes, ꝙ debeo tali centum,
exprimendo

ADDITIONES.

a Obligatur. ¶ Non naturaliter: qa tẽpus non eſt modus inducenda natura
lis, ff.de act.& oblig. obligationũ ferè.§. placet. ſed ciuilis prius inefficax,
ſit efficax, ſecundũ Odof.vbi s.dat ſimile de l.Iulianus.ff. de cõ dict.indeb.
b Ad fi. ¶ Idem poſuit s.de excep.§.uiſo. uer. ſuper excep. ubi etiam ponit
exceptionis formam, & ſcripſi de fide inſtrum.ſi cautio, ſuper gl.pe.ibi ui
de plenius.
Similibus. ¶ diſtinctionibus: Mar.de Fa. quam ſtatim allegat, an ſit noua
obligatio, an cautio ſup præterita, uide j.de feudis.§.ij. ſup iiij. q. ſuit iij.
Mar.de Fa.cui ꝯcor.Io.de Bla.ut ibi ſcripſi. Et ad intellectũ eorũ, quæ hic
dicunt, ſcire debes.ꝙ ipſe Io.in ſuo libello, ubi tractat de actione ex ſtipu
latu, tenet ex ſtipulatione ſine alicuius cauſæ expreſsione agi poſſe, cũ ipſa
ſtipulatio ſit ſufficiẽs tã ad agendũ q̃ ad excipiendũ: quod ſic probat: Pro-
miſsio & ſolutio ad paria iudicãt à lege, C.ad l.Fal.l.ult.facit ff. de donat,
ſi patronus.§.j.& de ꝯſt.pec.idẽ eſt.ii.ſed nemo pręſumit indebitè ſoluere
vt ff.de ꝑb.cum de indebito.ſic ergo dicet, ꝙ nullus præſumit indebitum
ꝑmittere. Vnde cum cauſa promittendi ſemper præſumatur, non eſt ne-
ceſſe ꝙ cauſa inſeratur, cum etiam ſtipulatio dicatur à ſtipite, quod deſi-
gnat firmitatem: Inſti.de verb.oblig.in prin Per ſe ergo ſine alia cauſa fir
mitatem ad agendum deſignat, ut ibi ꝑbatur, idẽ deducendo per ſingulas
obligationes, Inſtitu.de oblig.§.fi.ff.de ꝓcura. l.licet.§.ea obligatio. ſed in
aliis ſingulis obligationib. ſiue exceptione cauſæ agi poteſt, ergo & in iſta.
Itẽ in ſtipulatione eſt obligatio ciuilis, vt patet Inſtit.de acti.§.de conſti.
Itẽ ſubeſt naturalis, ff.de pact.l.i.§.adeo. Cum ergo ibi ſit vtrunque vincu
lum ad agẽdum, ergo promittens eſt neceſſario obligatus alicuius rei ſol-
uendæ cauſa, Inſt.de obli.in prin.& ſi ab agẽte petat in libello cauſam ſi-
bi edi, reſpondebit agens, ꝙ cauſam ſui facti ipſe ſcire tenetur, ff.pro ſuo,l.
ul.ff.ad Velleian.quanquam.C.de reſcin.ven.quiſquis. Propter ipſius er
go ſcientiã ceſſabit editio.ff.de eden.ſi quis ex argentariis.§.prohibet. Di
cit autem legem ii.§.circa.ff de doli excep.& de uerb.oblig.ſi quis cum a-
liter. loqui, quãdo ꝯſtat nullã uel falſam fuiſſe cauſam, vt dicit auctor in
ꝑ.iiij.q.verſic.& idẽ.ꝙ a principio putabat cãm, & neuter in dolo: qa poſt
reperta falſa, uel nulla, ſi agat tũc ſtipulator, ꝓmiſſori, qui errauit, cõpetit
exceptio doli ut in d.§.circa. Apparet eñ tũc veritate cõperta dolus ſtipu-
latoris, licet à principio forſan in dolo non fuerit, vt dixi. Cõcludit ergo
duo: Primũ, ꝙ q̃uis quis promiſerit cauſa non expreſſa, valet ſtipulatio:
cum ſemper præſumatur cauſam interueniſſe, vt eſt dictũ. & ex ea egi po-
teſt, donec probatum fuerit cãm nullã, vel falſam interueniſſe: quod per
obliquum probari poterit, ut in præ.uer.& idem. Secundum eſt qđ ſequit
ex primo, ſcilicet ꝙ cauſa ſtipulationis in libello edẽda eſt. Adiuuatur au-
tem ſic opinio prædicta lex ſine diſtinctione dicit quod ſi promittatur a-
liquid certum, agitur certi condictione: ſi incertum, ex ſtipulatu, Inſti.
de uerb.obli.in prin.& ff.ſi certũ pet.ſi quis certũ & ff.de uerb obli.ſtipula
tionũ quædam.& l.vbi autem. Sed ſi Legiſlator voluiſſet, ꝙ neceſſe foret
cauſam exprimi, id, quod ſibi erat facile, addidiſſet: facit l.vna.circa fin.C.
de cadu.tol.extra, de tranſact.c.ij.uer.unde ſi circa.cũ concor. quæ volũt
ꝙ vbi lex non diſtinguit, &c.ff.de Publi.de pretio.cũ ſimilib. Inducit etiã,
ꝙ ſi reqreret cauſa in ſtipulatione, ergo & cã cauſæ: & ſic in infinitum iri
poſſet: quod euitatur à iure, ext.de reſcrip.c.ij.lib. vj. cum concor. ij.glo.
ff.de dam.infec.qui bona.uide circa fin.ff.de re iud.l. à diuo Pio. §. ſi poſt.
Sicut igitur non requiritur obligatio ex obligatione, ff.de re iudic. ſi ſe nõ
obtulit.§.ij.ſic nec cauſa cauſæ, nec lis ex lite.C. de fruct. & litium expenſ.
l.terminato. Itẽ ꝯſtat, ꝙ uerba legis deſcribentis ſtipulationẽ non ponunt
cauſam, ſed dicunt eam ſic contrahi: promittes; promitto: facies; faciam
dabis, dabo, inſt.de verb.oblig.in princip.Roff. tamẽ in rubrica de certi
condictione ex ſtipulatu, tenet contrarium cum domino ſuo Azone, qđ
etiam repetit de ꝯdict.ſine cauſa.ſcilicet ꝙ cauſa eſt neceſſario exprimen
da in ſtipulatione: ſcilicet promitto tibi ex tali cauſa: alias in effectu ſtipu
latio eſt nulla: quia exceptio doli obſtabit agenti imo & obligatio ſine cau
ſa condicitur, ff.de do.exceptio.l.ii.§.circa.de condict.ſine cauſa, l.qui ſine
cauſa.ff.de probat.cum de indebito.§.fi.ad idem ff.de donat.l.nuda. Nec
ſibi placet, ꝙ dicat facta animo donandi: qđ negat verum, niſi vbi ius ex-
primit in caſibus, quos dicit per dominũ ſuũ not.ff.man.l.idẽ. Adiuuat di
ctũ ſuũ Roff.per caſus uarios, ubi ſine expreſsione cauſę nil agitur in trã-
ſactione, ff.de trãſact.cũ hi.§.in hac cauſa. Inquirit etiã cauſa, ſi petat miſ
ſio, C.de edic.diui Adri.tol.l.fi. In apocha.C.de apoc.public.l.prima. Re-
ſpondet ad id, qđ dictũ eſt, legiſlatorẽ non expreſsiſſe, dicit hoc uerũ in li-
bro Inſtitutionũ, ꝓp rudes: ſed ſatis eſt in libris Digeſtorum, & in aliis id
expreſſum: ſic & actio edi debet cũ cã. remittit ad ea, q̃ dixit de cã agẽdi
& uerba illa, quæ allegantur, promittis; promitto, &c. fatet, ꝙ ſunt apta
ad obligandum, ſed non cũ effectu non expreſſa cauſa. Et huic concor. qđ
ipſe ſcripſi rubr.ne uis fiat ei, qui ſatiſda.de opere demol.ante fin.
d Secundum Odof. ¶ In diſtinctione non habeo: ſed Gul. ubi s. ponit iſtũ,
& addit vj. C.arbi.tut.l.fin.& hi duo no.de prob.iij.in fi.ult.glo.
e Differẽtia. ¶ Et ibi gl.ſoluit cõtraria de §.pen.Inſt.de rer.diuiſ.cũ ꝯcord.

exprimendo certam quantitatem:& tunc valet,ut legatum,nō
a ut debitū,quia nihil debebatur[a],ff de leg. ij Lucius.§.quiſquis
b mi i.niſi[b] ꝓbet teſtatorem id errore dixiſſe,ff.de aur. & arg.le.
qui vxori.C. de falſa cauſa adiect. l. i. Sed ſi nō expreſsit certā q̃
titatē,ſed dixit,quod debeo tibi,lego:& nihil debebat,nihil ua-
let,ff.de liber.leg.legaui. § ꝯ autem ff.de leg.j l.ſi ſic.Si autem di
cit,ſciant omnes ꝙ debeo tali centum,ut patet per inſtrumen-
tum,quod eſt apud illum:uel,lego vxori meæ centum, quæ mi-
hi dedit,ſicut continetur in tali inſtrumento, tunc non preiudi
cat hæredi,niſi inſtrumentum exhibeatur,C.eo.l.pe.& fin.ff. de
12 lib.leg.l.legaui. ¶ † Verum ſi confitetur quis in vltima voluntate
ad alium ſibi obligandum dicendo,confiteor, ꝙ talis debet mi-
hi centum,hoc non prodeſt ſibi.C. de probat.rationes.& l exem
plo.& auth quod locū. Quod ſi cōfiteatur ad alium liberandū
valet,vt ff.de donat.ex hac ſcriptura.Vnde ſi teſtator ꝯfitetur ſibi
ſolutum eſſe præiudicat hǣdi.niſi probet teſtatorem erraſſe.C.
de falſa cauſa adiect.l.j.& l.pe.Et hæc vera ſunt,ꝙ valet confeſ-
ſio ad liberandum,dum tamen verba ſufficientia ſint ad liberā-
dū,ut in l.rationes.in fi.quia liberatio intelligitur eſſe relicta,C.de
falſa cauſa adiect.l.j.& ii.Si uero eſſet minus ſufficiēs,puta dixit
has res tātum eſſe in ſuo patrimonio , cum tamen multę aliæ ab
aliis poſſiderent,quos nolebat earum nomine conueniri , tunc
non valet confeſſio,niſi præſtito iuramēto in auth.Col.v. de iu
reiur.a mor.præſt.C.de proba.auth. quod obtinet. Et nota , ꝙ
qui dicunt ꝯfeſſionē extra ius factā non præiudicare , inducunt
ꝓ ſe ff.de inter.act.l j in fi.& l.fi Sed certe ibi ideo nō præiudi-
cat,quia fuit facta ꝯ ius,ſupra § proxim.ver. xii. Vbi ergo con-
feſsio fit extra iudicium,vt ex ea quis obligetur,bene præiudicat.
nā talis confeſsio vim pacti habet.iij.qu ix ſi debitum.C. de nō
13 numera.peca.cum ultra.& l.in ꝯtractibus & ī. uerſi. proxi. ¶ † In
ſumma nota,ꝙ licet confeſsio extra ius facta non præiudicet iu
re confeſsionis, præiudicat tamen quandoque iure pacti,ut.C.
de epiſcop.& cleric. ſi quis in conſcribendo.in princip & ff. de
pactis,tale pactum.& econtra: quod non valet iure pacti , præ-
iudicat quandoq; iure cōfeſsionis,vt C de fide inſtru.l iij. Hoc
quoque notandum eſt, ꝙ reſpondens quid eſſe de bonis mater
nis,quod eſt de bonis paternis,nihil agit,ut C.de iur. & facti ig-
nor.cum falſa.nam,ſecundum Iacob.Bald.ſi illa confeſsio extra
ius fiat,non preiudicat,vt ibi.& ff.de interrog.action.leg j.in fi.
quod uerum eſt,ſi fiat non adiecta cauſa,ut ff.de probat.cum de
indebito.§.fin. niſi alter ꝓbauerit ſic eſſe, prout ipſe cōfeſſus ē,
ut ibi:maximè autē uerū eſt,quod dicit ꝑ l.cum falſa,ubi fit cō-
feſsio per errorem:& ſic ibi loquitur. Quid ſi ex certa ſciētia fiat?
dicit Iac.Bal.non præiudicare.nā ratio ipſius l.cum falſa.hic du-
rat,ſcilicet ꝙ confeſsio extra ius facta,nocet : ideoque , ſecun-
dū eum,per præ.l.ex ſuffiatur opinio Iacobi de porta Rauēna-
te dicentis,confeſsionem extra ius factā preiudicare,ut C.de ꝓ-
c bat.non epiſtolis.& l.non nudis[d] Sed ipſe Iac. reſpōdebat ad l.
cum falſa.& exponebat ibi,nihil egiſti,ſupple ſi cōtrariū proba
14 re paratus es.Tu uero hoc proſequere,vt ſupra.¶ † Quid ſi con
fiteor rem meam eſſe tuam,nunquid per hanc cōfeſsionem res
deſinit eſſe mea,& fit tua?Reſpon.ſi per errorem dixi , nō mihi
nocet,vt ff.de acquir.rerum domi.ſi procurator.& de cōdictio
ne cauſa dat.l.iij §.ſubtilius ibi,nā eum,&c.Quid ſi ex certa ſciē
tia?Reſpon.nec adhuc mihi præiudicat:quia falſa demōſtratio
veritatē non tollit,ut in præ.l.cum falſa extra de cōſang & affi-
nit.quia circa.nec nuda ratio facit aliquem debitorem. ff de do-
nat.nuda ratio.multo minus nuda confeſsio, ff. de acquir. rerū
15 dom.nunquā nuda. & arg.C.de lib.cauſa.iubemus. ¶ † Quid ſi
ꝯfiteor rem tuam eſſe,& me a te ad utendum tenere?Reſpō. di
cūt Iacob Bald.& Vber.mihi præiudiciū non parari,argumen.
C de do.quiſquis Argumē.tamen ꝯ,C de non numer.pec.l.ge
neraliter.& in præ.l.cū de indebito. Sed ſi hoc dixi ex certa ſciē
tia,ſcilicet rem meā tuam fore,ſi probare poſſum contrarium,
non mihi præiudicat,ut iam dixi.ſed uidetur , ꝙ ſtatim fiat eius
rei dominus:ſicut rem meam ex aliqua cauſa tibi cōcedo,cuius
vſumfructū mihi retineo , ſtatim videor in te illius rei dominiū
transferre,ut C.de do.quiſquis. & ſic uideor rem meam a te in
feudum tenere.Sed Iac ad hoc reſpondet dicens,multum inte-
reſſe,qualiter verba ꝯcipiantur.Si enim dicit,nolo rem iſtam in
feudum tenere,non tamen per hoc paratur preiudicium verita
ti:quia falſa demonſtratio,&c.ut ſ.licet quidam dicant , ꝙ ille
ſtatim incipit ciuiliter poſsidere:quod non placet.Si uero dicit
ꝯfiteor me uelle habere talē rē in feudū. tunc nocet, ff. de pact.
tale pactum.vel,ſecundū Vber.ſi dico ſic, confiteor rem iſtam
eſſe tuam,& nolo eā à te conducere in emphyteuſim,tunc præ
iudicat,vt in præd l.quiſquis.& in l.tale pactū.in princip. Si ue-
ro dixi,confiteor rem iſtā,quæ mea eſt, eſſe tuā , & nolo eā à te
habere in emphyteuſim,tunc nō nocebit,vt in ꝑ.l. cū falſa. Itē
d in ea ſocietatis ſtatim trāſit dominiū ut ff.pro ſocio, l. j. & iii[d].
Et quæ dixi circa dominiū,locū habent etiā circa poſſeſsionē.
16 ¶ † Sed quid ſi confiteor te poſsidere, quod poſsideo ? Reſ-
pon.non paratur mihi preiudicium in poſſeſsione,per præ.l.cū
falſa.licet ſit arg.ꝯtra ff.ad l.Fal.l i §.ſi legatarius. quia hoc uerū
eſt,cum per errorē cōfiteor,vt xxii q.ij.in quib.ſecus,ſi ex cer-
ta ſciētia,ff.de acqui poſ.quod meo. tūc enim amitto poſſeſsio
nē,quæ ſolo animo perditur.ff.eo.l.iii.§.in amittenda.Sed nun-
quid tu ſtatim incipies poſsidere?Reſpon.nō:quia ſolo animo
non quęritur poſſeſsio,ff.eo licet.& ſic dominiū aliter amittitur,
17 quàm poſſeſsio,ut eo.tit.ſi quis vi,§.differentia. ¶ † Quid ſi in iu
dicio,& ex certa ſcientia confiteor?Reſp.mihi ꝑiudico:ut ff.de
inter.act.confeſsionibus.& ff.de confeſ.l.certū §.ſed ſi fundum
18 ſecundum Ia.Bald. ¶ † Vltimo quæritur:ecce filiusfamilias emit
fundum,de quo factum eſt hincinde inſtrumentū,in quo ꝯtine
tur,ꝙ venditor renunciauit exceptioni nō numeratæ pecuniæ,
& ꝙ ſibi eſt pecunia ſoluta: poſtmodū vero filius confeſſus
eſt coram teſtibus,ſe pretiū non ſoluiſſe: quæritur an confeſsio
filii noceat patri,ut poſsit à uenditore conueniri , non obſtante
e renūciatione filii[e]?Et uidetur, ꝙ non,arg.C.de probat.cum præ-
cib Nec obſtat cōfeſsio cū ſolennitate facta:quia alias nō uale-
ret, ut ff.depoſiti,Publia.Nec enim renunciando, vel paciſcen-
do poteſt filius patri præiudicare,vt C.de iureiur. neque. Itē ex
ceptio ſibi quæſita pacto nō tollitur eo inuito, vt ff.de pactis.l.
fi.Item non licet filio mutare conſiliū in alterius præiudicium,
ff.de reg iur.nemo & facit ff.de oper.no.nun.de pupillo.§.ſi plu
res.& C.de nō nu.pec.ſi cui. & licet filius remiſerit,non præſumi
tur pater remiſiſſe,ff.de ritu nup l in eo iure.§. inde ait. & facit
ff.quorū leg l i.§. deinde ait. Arg contrà : quia in omnibus iſtis
tacite intelligitur , ꝙ precium fuerit numeratum , ut in præ l.ſi
cui.ff de compēſ.cum filio. Item quia pater certat de lucro cap
tando,uenditor non:ergo debet melior eſſe cōditio vēditoris,
quam patris,C.de iure delib.l.fi.§.ſi legatarii.alioquin lucraretur
ex aliena iactura:quod eſſe nō debet,ut ff de condi. indeb. nam
hoc natura extra.de pœnis,ſi am.xii.q ij.fraternitas. & remittē
tibus actiones ſuas,&c.ff.de æ dil edi.l.itē quæritur.§.ſi uenditor
& ff de minor.ſi iudex.de cōſec.diſt.4. queris. ꝓpe prin.vii q.i.
quam periculoſum.Itē ex quo filius ipſe cōtraxerat, per ipſum
poterat

ADDITIONES.

a Nihil debebatur. ¶ No.& vide,quod poſt Inn.ſcripſi extr. de ſue. ab in-
teſt.cum dilectus.ſuper uerbo,aſſeruit.Hoc etiā ſcias,quod Pe.de Bel.ibi
no.Inn.improbat,ut refert Cy.in l.generaliter.in 6.q.Falſum eſt eum ibi
dixiſſe,quod dicit,ut ibi uideri poteſt in glo.prædicta,ubi ipſius uerba po
ſui.Plus dico,ꝙ ſi ad literā dixiſſet,quod dicunt,per optime dictum eſſet.
¶ Adde ultra ea quæ habentur in d.§. codicillis.Bal.in conſ.clxxx. & cliiii.
ii.lib.per Ang conſil.xxx.Rom conſ.ccccxlv.Ab.conſ.lxxxv.& xv.ii.lib.
& ibi,ꝙ pater confitendo in teſtamento non præiudicat filiis in legitima,
etiam quo ad pias cauſas.
b Niſi. ¶ excipit à legato.
c Nudis ¶ Et dicunt Antiqui,ꝙ inducebat pro ſe q̃dam falſam auth.cuius
tenorem ponit Accur.in gl.de qua ſ.poſt prin.
d L.j.& iij. ¶ Dubitatur,poſito ꝙ aliquis pro ſe & conſortibus abſentibus
quorum ſe dicit geſtorem,recepit à Titio confeſsionem de feudo, uel em-
phyteuſi,quam tenet ab illis,nunquid conſortes , uel ipſorū hǣdes agere
ex illa poterunt ſine ceſsione?Dyn hoc tractans ſuo conſ.xxxij.ad negati-
uam allegat,ꝙ per liberā perſonā noſtro iuri nō ſubiectam non quæritur
nobis ius agendi ſine ceſsione, C. per quas perſ.nob. acq.l i.ff.de verb o-
blig.ſtipulatio.§.alteri.nam ſi nō quæritur ſine ceſsione per eum quē con-
ſtat habere mandatum,multo minus quæretur per geſtorem ſine mādato
Tenet contrariū.ſcilicet ꝙ eis,vel ipſorū hǣdibus ratum habentibus,ſine
aliqua ceſsione cōpetet ius agendi.Conſtat autē, ꝙ hæredes eius poſſunt
ratum habere,quod poterat defunctus, ſi eſt ius tale,quod ſoleat in hære-
des tranſmitti,alias non,ff.rem rat.hab.l.ſi is qui.& l.bonorum.Item con
ſtat id quæri per geſtorem ratihabitione ſequente,quod quæritur per pro
curatorem mandato præcedente.ff.de reg.iur.l. hoc iure. §. deiicit. Item
conſtat,ꝙ per traditionem, vel quaſi,factam procuratori,quæritur domi-
nium ſine ceſsione ipſo iure: & per conſequens ius agendi ratione domi-
nii,ff.de acquir.re.do.ſi procura.& l.traditio,§.fina.& l.per ſeruum.§. fin.
Ergo & quæretur per geſtorē ratihabitione ſecuta ſine ceſsione, ff.de ne.
geſ.ſi ego.Sed cōfeſsio,de qua ſ.habetur loco traditionis:argum.C.de do
nat.l quiſquis.ff.de acquir.poſſ.interdum.in prin.& §.fin.& l.qui bona.Er
go ꝯſortibus, vel hǣdibus ipſorum ex illa confeſsione eſt dominium ac-
quiſitum,& per conſequens ius agendi.inducit l.etiam l.certum.ff.e.tit.§.
certè.vbi patet ex cōfeſsione facta ꝓcuratori preſenti, quæri domino ꝑ-
ſonalē actionē ſine ceſsione:& id ideo,quia plus ex facto cōfitentis quærit
ius agendi,q̃ ex facto procuratoris confeſsionem recipientis.Cui eſt ſimi-
le ſi quod ui,aut clam,l.iii. in prin. Concludit ergo, ratihabitione ſecuta
cōpetere ex confeſsione ius agendi ratione dominii actione in rem,& agē
di perſonali cōdictione ex moribus ex confeſsione,qua declaratū fuit rē
feudalē. Vidimus de conſortibus,quorū nomine recepta fu
ſed quid ſi ſingulari ꝯfiteor id,ſuper quo res iudicata om
vt in querela,nunquid confeſsio habebit eandem vim
Vber.ſuper l.ſi fine.ff.de interrog.act.tenet,quod no
obſt.l.ſi filius,ī.eo. tit. quæ loquitur in filio in po
utrobique not.Cy.in præ.l in vii.quæſt.dicit P
tentioſam iuriſdictionem,& voluntariam:
omnes,ſecundo non.
e Filii. ¶ Id eſt,facto filio.

poterat diſtrahi:quia omnis res per quaſcunq; cauſas,&c. extra de reg.iur.c.j.ff.eo.nihil tam naturale. Secundo poteſt dici, ꝙ ſi pater ex hoc ꝯtu fuit obligatus,poteſt conueniri : alias non,
19 ſed filius ſic,ut ff de act.& oblig.filius.ſecundũ Vbert. ¶†Vltimo nota,ꝙ confeſſus in iure pro iudicato debet haberi, vt ext. de cõfeſ.c.2.de ſimo.c.de hoc.C.e l.unica. & de hoc s̃.§.i Fallit hoc,cum quis confitetᷣ incertum,ff.eo.certũ. Item fallit in cauſa matrimoniali,ut s̃ § ſequitur.uerſ.decimo.& in aliis caſibus ibi poſitis. An autem ualeat cõfeſſio cedentis contra eum , cui
a facta eſt?no s̃.de ꝓcur.§ ſequitur[a].Illud quoque uerum eſt , ꝙ confeſſio ꝯiugum contra matrimonium facta,non nocet : ſed
20 pro matrimonio facta,ſic,ut s̃ §.prox.uerſ x.† Sed nec confeſſio in una cauſa facta,& inter alias perſonas, præiudicat in alia, niſi tales ſint cauſæ, ꝙ ſententia lata in una,obſtet exceptio rei iudicatæ in alia,ff de excep.rei iu.cũ quærit de hoc, ſecundũ Papam,ext.de teſt.cõſtitutus & C.de inoff.teſt. cõtra maiores. & ff.eod.Papinianus.§. ſed nec impuberis. C qui pot in pig. hab.
b authen itẽ poſſeſſor[b].¶†Quid ſi egi contra te actione legis A-
21 quilliæ negaſti te damnum dediſſe:lite conteſtata confiteris:nũquid potes? Reſpon. Accur.no ꝙ ſic, Inſti de act. §. item miſta. Alii cõtra,ut ff.de mino.ſi ex cauſa.§.nunc uidendũ. Vel, ſecũ
c dum alios[c], dic, ꝙ poſt litis conteſtationem pœnitere non poteſt poſt probationes:ſed ante probationes ſic, ff. de iureiur.cũ
d qui[d].¶†Quid ſi actũ eſt de furto ciuiliter, & reus confeſſus eſt:
22 nunquid ex tali cõfeſſione condemnabitur in iudicio criminali poſtmodũ ꝯ eum inſtituto? Argum ꝙ non,ff.de quæſt. l. j §. diuus. Arbumen.contrà in his ,quæ no.C.de lib cauſa l.ſi extra
e de excep.c.i.§.ſi.[e]¶†De facto quæritur : vniuerſitas quædã de-
23 bebat mihi decem ratione ſalarii:ſyndicus uniuerſitatis confeſſus fuit in iudicio de cõmuni omnium & meo conſenſu , ſe illa debere ex cauſa mutui:quare iudex cõdemnauit eũ mihi ad decẽ ex cauſa mutui, & tanquam ſyndicũ , & etiam ſuo nomine: nunc quæritur, an ſententia mandabitur executioni ꝯ eum? Et videtur,ꝙ nõ.nam videtur ſimulatio : quare pro infecto debet haberi,C.ſi cer.pe.ſi non ſinguli in ſi.& l. ſi ex pretio, extra qui filii ſint le.per tuas.nec nouatio facta fuit, quia hoc non fuit actum expreſſe,C.de nouat.l.ſi.Arg. contra, quia illud locũ ha-
f bet in contractibus:ſecus autẽ in iudiciis: quia tunc non[f] dicitᷣ
24 nouatio neceſſaria.ut no.C.de iud.l.i & ff.de noua.l aliã † Præceptum enim factum confeſſo,obtinet vim ſententiæ nã mandatur executioni.& actio ex eo naſcitur,vt ex ſentẽtia, vt C de executio.rei iudic.l.fin.& no ff.de appel.l.fin.§.j. & quando ꝓ-
g uoc.nece non eſt,l.ij.Et hoc verius eſt[g].

¶Confeſſio quę & quando valeat reuocari.

a 4.§. Poſtremo videndum eſt , quæ , & quando confeſſio valeat reuocari[a]. Et eſt ſciendum, ꝙ confeſſio fit quandoque extra ius:de quo s̃. proxime dictũ eſt Quandoque etiã fit in iudicio;& tunc aut fit ante litis conteſtationẽ,aut poſt.Si fit ante litis conteſtationem,tunc ex iuſta cauſa poteſt reuocari.qđ dicitur s̃ de interrog.ante lit.cõ-
1 teſt.fac.§.fin.†Si uero fit in iure,ſcilicet lite conteſtata,aut tunc fit per aduocatum,aut per ꝓcuratorẽ,aut per tutorẽ,vel cura-
b torem[b],aut per principalẽ perſonam. Si fit per aduocatũ præſente,uel ſciente clientulo,& intelligẽte,perinde eſt,ac ſi per ipſum fieret,C.de error.aduoc.l.j.Vnde ſi tacet,ſibi ꝑiudicat, niſi
c eã reuocet.extra,de cenſi.olim[c].& s̃ de aduoc.§.iam nũc uerſi. ex præmiſſis quod poteſt facere ipſe, uel aduocatus uſq; ad triduum ſimpliciter ſine ꝓbatione erroris,ut C.eo ti l.fin.ibi.contraxiſſe,&c uel etiã poſt triduum,quandoque ante ſententiam prius tamen errore ꝓbato, extra,de confeſ c.ſi. & ff.eo.non fatet.C.eo.error facti.ff.ad l Aquil.inde Neratius.§.ſi.Ergo ſi in-
d continenti,uel eadẽ die[d] eam clientulus , uel eius procurator, quod perinde eſt,reuocet,tũc ſufficit ſimplex reuocatio,vt ext. de appel.cum cauſam,quæ & de offi.deleg.cum olim j in ſi.ext. de ſti.cog.c præterea & ſic intelligo prędicta iura,quicquid alii
e ſomnient. Quidam[e] autem dicunt ꝙ clientulus debet ſtatim, poſtquam ſcit confeſſionẽ aduocati,reuocare,uel ſaltẽ eadem die:& in hoc grauat:ſed poteſt hoc facere ſimpliciter,&in hoc alleuiat:ſuam autem non poteſt, niſi probato errore , & in hoc grauatur:ſed hoc põt quandocunq; uſque ad ſententiam. & in hoc alleuiatur.Principalis ergo perſona,etiam intra triduũ nequit ſuã confeſſionẽ reuocare , niſi prius errore probato: licet aliud ſit in cõfeſſione aduocati, vt dixi:& hoc in errore facti.a-
f liud,ſecundũ quoſdã,in errore iuris,vt j ad fin Roſ dixit[f] ſimpliciter & indiſtincte,ꝙ errorem aduocati poteſt quis , ſicut & ꝓprium,uſque ad ſententiam reuocare. nam quod dicit aduo-
g catus,perinde eſt,ac ſi ipſe dixiſſet[g],C.de errore aduoc.l.i.& ff. ꝓ ſuo,l fin in ſi.imo magis debet ei in errore alterius,q̃ in proprio ſubueniri,ar.ff.de reg.iur.qui in alterius.Hoc autem certũ eſt,ꝙ ſi clientulus interrogatus,an ratam habeat confeſſionem aduocati,reſpondeat ſimpliciter. Sic, tunc nõ poteſt reuocare, niſi errore ꝓbato:ſi uero reſpondeat ſe ratum habere in eo, qđ ꝓ eo facit,in eo uero,quod contra eum eſt,minime,tunc nudo uerbo ſine ꝓbatione erroris poteſt reuocare intra triduum. qđ contra

ADDITIONES.

a §.ſequitur ¶ De confeſsione nil ibi tractat,ſed de teſtimonio ibi ponit in ſi.allegare debuit de ceſsio.actio.§.i.ver.ſed nunquid ſola . & facit , quod dixi poſt Iac.& Cy. de iur.calum. §. reſtat.ver. procur. ¶ Adde Pau. de Caſt.conſ lxxxiii.

b Poſſeſſor. ¶ Facit,quod ibi not.in ſi. vlt glo.

c Secundum alios. ¶ Alber.Gal.vbi s̃.uer. ſed pone.j. & idem Accu.vt ſtatim dicam.

d Eum qui. ¶ Et ſic dixit Acc.in præalleg.§.i.iii gl.reddens pro ratione pœnitendi ꝙ non releuat actorem ab onere probandi:& allegat hanc leg.Ibi etiam tractat caſum conuerſum in prius confeſſo,poſtea negante: dicens illum puniri,cum vltima mora noceat ff.de peric. & commo. rei ven.l.illud.Subdit etiam , eum, qui duplum ſoluere nõ poteſt.in corpore puniri, ff.de pœ.l.i.§.generaliter.

e §.ſi. ¶ De confeſſo furtum qui ante litem conteſtatam moritur , an teneatur hæres,vide ſupra de interrog.§.ii. verſ.quid ſi i . & aliam remiſsionem ibi addidi.

f Non. ¶ Sine Non.poſuit Alb.Gal.quod placet:& ſi uis ſubintrare materiam,uide, quod plene no.Cy.in l.i ſtatim allegata in ii.quæ.not. etiam de hoc C.de uſur.rei iudic.l.ſi.in gl.ſic ergo.

g Eſt. ¶ ſecundum Alb.Gal.cuius ad literam fuit iſte ver.eo.ti.in ſi,

a Reuocari. ¶ Notatur,quia de cõfeſsione quæritur in hac materia,non de negatione.quaſi de illa non dubitetur. Ab eo enim quod tendit in ipſius fauorem , diuertere poteſt: ſed non ab eo, quod reſpicit fauorem aduerſarij regulariter. ideo expedit de hoc tractari. Hoc tamen ſcias, quòd ſi negatiua eſſet contra eum,idem,quod in affirmatiua: pone terminos decret.v.noſtrũ.vt eccleſi.bene. ver.ergo, vbi archiepiſcopus primo dixerat ſe non contuliſſe.& hoc erat contra eum,per quod petebat papam, vt de vacante officio potuiſſet diſponere:reuocatio faciebat pro ipſo, ſecundum illa, quæ narrauerat. Ad idem de temp. ord. dilectus, vbi confeſſus fuit epiſcopus,quod non habuerat mandatum archiepiſcopi ; & hoc erat contra eum.cum mandatum alleuiaſſet culpam. Idem dici poſſet de dec. ij.de capel.monach. ſi dicatur, quod presbyter primo negauerat ſe iuiſſe ad illorum capellam,quod poſtea confeſſus fuit , videns probationes paratas.ad idem de teſtibus,ex tenore.Si enim ille miles confeſſus fuiſſet ſe in ſeptimana paſchali non habuiſſe vxorem:hoc erat in fauorem actricis. Nõ potuiſſet igitur id poſtea reuocare. Interrogatus an eſſem in ſacris tẽpore,quo fui electus in epiſcopum,reſpondi, ꝙ non,hoc eſt ꝯ me. Interrogatus de ætate , reſpondendo ſe minorem, uel maiorem, uel reſpodendo, quòd habuit mãdatũ,uel ꝙ erat laicus.uel clericus.& his ſimiles, ſecundũ ueritatem cauſarum,quandoque faciunt pro ipſo,quandoque ꝯ ipſum: & tamen ſunt affirmatiuæ.Ex his concluditur,in hoc §.tractari de cõfeſsionibus de affirmato: uel negato, quæ reſpiciunt fauorem aduerſarii in totũ ,uel in partem,an illæ poſsint reuocari,& qualiter.

b Vel curatorẽ. ¶ Si per prælatum,vide no.de elect. dudum.2.in gl.nota ergo.& hic per Cynũ de prælato & de capitulo,q.xv.& ſeq. & de his, quãdo agere poſsint,uide plene s.de acto.§.j.in ult.char. ¶ Adde Rom.con. 388.

c Olim. ¶ Vide,quod ibi not.in glo, ſecunda & quod ſuper ea ſcripſi : & in decretali,cum cauſam.de appel. ſuper v.glo.ibi diſtinxi ꝑiudiciũ negotii, principalis ex confeſsione & ſola ordinatione litis per conteſtationem. ¶ ADDE vt plene per epiſcopum Alex.in c.dilecto.ext. de appel. & ibi, an procurator confeſsionem aduocati reuocare poſsit.

d Eadem die. ¶ Vt dicit decreta.cum cauſam.de appel.

e Quidam. ¶ Scilicet Bonagui.ubi s̃,in ſi.& Cyn.ubi s̃.uerſi.pen.tenet principium huius dicti,ſcilicet ꝙ incontinenti fieri poſsit,nil probãdo:allegat ff.de manu.teſt l.Stichus.& illud regulare,quæ incõtinenti fiunt,&c.alias ſecundum eum,neceſſe erat probare errorem, C.de erro.aduocatorum.l. j.& opiniones contrarias dicit truffas.

f Dixit. ¶ Rub.7.qui poſſ.eſſe aduoc.ultr.prin.uer.bene intelligat.

g Dixiſſet. ¶ Imo ex ipſius perſona aduocatus format talia dicta,ut ſcripſi in præ.decre.olim.ſuper ij.gl.& patet ex forma rubricæ C. de errore aduoc.libel.ſeu procon.

SVMMARIVM.

1 *Confeſsio multipliciter eſt conſideranda.*
2 *Confeſsio procuratoris in iudicio facta, quo caſu præiudicet , aut quando poſsit procurator eam reuocare.*
3 *Delatio iuramenti per procuratorem facta,an domino nocere poſsit.*
Confeſsio defendentis mandatũ nen habentis,an præiudiciũ afferre poſsit.
4 *Procuratoribus duobus conſtitutis, quorum vnus negat, alter confitetur, cui ſit ſtandum.*
5 *Confeſsio tutoris,vel curatoris an noceat pupillo vel adulto.*
6 *Confeſsio criminis per contrarij probationem poteſt reuocari*
Confeſsio legitime & per principalem in iudicio facta,an, & quo caſu ſit reuocabilis.
7 *In criminibus an poſsit quis errorem ſuum corrigere.*
8 *Confeſſus crimen an ex hoc poterit appellare.*
9 *Error habitus in principali an poſsit in cauſa appellationis corrigi.*
Nouis defenſionibus, aut allegationibus an quis vti poſsit in cauſa appellationis.
...ti negotio nondum finito nemini nocere debet.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

contra eum eſt:ideoque conſulo,ꝙ aduocatus, & etiam princi
a palis,proteſtetur,ut in præ.uer. ex præmiſſis[a] & ſemper ſub cō-
ditione ꝓponat,ut in eo.tit.§.final uer. item ſit cautus ne Qui-
dam autē diſtinguũt,an errauerit in facto,an in iure. quod dic,
ut in Summa dom.mei,eo.ti.§ an error.Error autē iuris poteſt
b quandocũque reuocari [b].¶† Si uero fit per procuratorem,prę
2 iudicat[c],niſi eũ reuocet, quod poteſt facere quādocunque an-
c te ſententiam,errore probato,extr.de offi.del.cum olim j.ꝓpe
d fin.extr.de confeſſ.c.fi ext.de elect.ſcriptũ.prope prin.[d] Quod
autem procuratoris confeſſio domino noceat, probaṫ extr.de
poſtul.c.i.prope princ.ver.uerum. cũ ſuis cōcor. & ff. ad l. Aql
ꝓinde.§.i.& ff.de interrog.in iure fac.l.alius.& l.ſi defenſor. ex-
e tra,de re iud ſuborta,Quidam [e] tamē ꝯ,niſi procurator habeat
de hoc ſpeciale mandatum , uel niſi ſit generalis procurator.
3 ¶†Sicut nec pactum,nec delatio iuramenti per eũ facta, nocet
domino,niſi ad hoc habuerit ſpeciale mandatũ.ff.de iureiu.iuſ
f iurādũ.§.fi.& l. ſeq.& ff. de pact.nā & nocere[f].uel niſi domin⁹
confeſſionem ratam habeat,ext.de procur.c.j. Alij, inter quos
g eſt Vincen.[g] diſtinguunt inter procuratorem & defenſorē : vt
confeſſio defenſoris,id eſt eius qui non habet mādatum , nō p̄-
h iudicet,ut in p̄.l.ſi defenſor.& ff de ꝓcur.Plautius[h].niſi domi-
nus poſtmodũ ratum habuerit , ff. de interrog. act. qui ſeruum
confeſſio enim procuratoris, id eſt eius qui mandatũ habet ad
cauſam,uel etiā eius qui habet literas de rato,præiudicat domi
no,extra,de procur.c.j.& de offi.deleg.corā.& in prę. l. ꝓinde.
niſi dominus ꝯrium poſſit probare:ad quod poteſt admitti. nā
& ꝯ propriam confeſſionem admitteretur,ſi ſe doceret errasse,
vt in præ.l.error. Verius credo cum Io. ꝙ ſemper obſtat domi-
no confeſſio ueri procuratoris,ut in præmiſ.cōcor. nec eſt ex-
pectandum,ꝙ dominus ratam habeat confeſſionem. arg. ff. de
cond.inde.ſi procurator.& l. indebitam.nam & quando procu
rator delinquit circa iudiciũ,domino p̄iudicat,niſi fines manda
ri excedat,ext.de off.deleg.cum olim.C.de procur. ſi procura-
tor.De hoc,& quādo factũ procuratoris domino præiudicet,
no.extr.ut lit. non conteſt.c.i.in fin. & s̄.§ ſequiṫ.uer.xiiii.& §.
nunc uidendũ.& uidē in Repertorio noſtro eo.tit.& in titu.de
proc.Itē an taciturnitas procuratoris habeatur ꝓ confeſſione,
not.s̄.tit.prox.§ ix & eſt argum.ꝙ not.extra,de poſtu.prælat.c.
i.prope princip. ibi , non negaui &c.ubi de hoc , ſecundum Pa-
i pam.[i] Quę autē actio oriaṫ ex confeſſione procu[rat]oris, no. ff.
k de inter.act.de ætate.§ q interrogatus[k].¶†Sed pone: feci duos
4 procuratores,unus confiteṫ,alter negat: quæritur, cui ſtetur [l]?
l Reſpon.[m] ſecundũ eos,qui dicunt confeſſionē procuratoris do
m mino non obeſſe,planũ eſt:ſecundũ alios uero uidetur, ꝙ neu-
tri.nā ſi duo arbitri diuerſas.&c.ff.de arbit.diem. §. ſi plures. ff.
n de re iudic.duo.extra,eo.c.fin.[n] ſed uidetur ei ſtandum , quod
magis nocet,ff.quib.ad libert.procla.nō licet l.fi.ff ad Syl. ſi qs.
§.fin.Sed diſtingue:nā aut incontinenti unus cōfitetur , & alius
negat:quo caſu melior eſt conditio prohibentis,ff.de cur.fur.ꝯ-
ſilio.§.fin. Aut ex interuallo,& tunc ſtatim dominus obligaṫ ex
confeſſione ſui ꝓcuratoris. unde nequit conſequi ex negatio-
ne ſui procuratoris,quod ex ſua ꝯſequi nequiuiſſet,ff de mino.
l.iiii.§ ſed an ultro.C.qđ met.cauſa,ſi per impreſſionē. Vel dic,
ꝙ ſtabitur idoneiori,ff de teſti.ob carmen.§. fin. ſecundum O-
dof. Alii dicunt,ꝙ ſi dominus uelit ꝯ probare,audietur,cum,&
ſi tantum unus eſſet, hoc poſſet: & ſic intelligunt ff. de confeſſ.
certum.§.ſi quis.Si uero non eſt probare paratus,tunc ei nocet:
5 & uide s̄.de tut.§.fin.uerſi.quid ſi duo.¶† Confeſſio autem tu-
toris,uel curatoris,utrum noceat pupillo, uel adulto. no. ff.eo.
6 certũ §.ii.¶† Cæterũ ſi fit per principalem perſonam [o] & ſit le-
o gitime facta ſecundum ea, quæ habes s̄.eo.§ ſequitur. ſtatur ei,
& nocet,C.de cōfeſ.l.unica,extra eod c.ii.xiiii.q.ii.§ i.nec reuo
cari poteſt,niſi errore ꝓbato: & tunc poteſt uſque ad ſententiā
p nō poſt,niſi fuerit appellatũ [p],C.de trāſact. ſub prætextu. C.de
iur.&

ADDITIONES.

a Ex præmiſſis. ¶ Hoc conſilium non approbat uſus ut ibi dixi.
b Reuocari. ¶ Contrarium dicit in fi.huius §.ibi:inde dixit Accur.in l.fin. C.de erro.aduo.poſitis circa hujuſmodi errorem aduocati duabus opin. ſua & Pla.omnes concordare,errorē iuris reuocari poſſe uſque ad ſentē tiam:& ſic loquitur de errore aduocati.
c Præiudicat. ¶ De hoc p Hoſt.in Sũma eodē titulo,§.i.uerſi. dominus cau ſæ.& multũ plene p eũ in Sũma de ꝓcu.§.pen.uer.ſed nunquid ꝯfu. & ple nius p Cy.ubi s̄.i q.iiii. ī qua etiā de tut.& cu.tractat ꝓlixe,& ponit octo opiniones quarũ prima diſtinguit,an confeſſio emanauerit præſentibus dominis,pupillis,uel adultis:& tunc præiudicat, licet minores reſtituanṫ alias non præiudicat.Secũda diſtinguit,an confiteanṫ tales in cauſis,quas inchoarunt,an in aliis.Tertia diſtinguit,an confeſſionē fuerit ſecuta ſen- tentia.necne. Quarta, an tutor in tota lite durauerit , uel non durauerit. Quinta ꝙ præiudicet,niſi dominus, pupillus, uel adultus , probet ꝯrium & hæc placet gloſſ.ff.de procurat.non ſolum.Sexta Iacob.de Rauen.dicē tis,confeſſionē adminiſtratorum talium non præiudicaræ, habito reſpe- ctu ad dominos.Septima diſtinguit an confiteatur præparatoria,& præiu dicat:an deciſoria,& non præiudicat: pro ratione ſumūt,ꝙ vbi maius pe riculũ.&c.Octaua,quam dicit Canoniſtarum eſt,ꝙ confeſſio procuratoris nocet domino,niſi ꝓbet illam erroneam. vt lit. non ꝯteſt.c.j. de re iud.ſu borta.Diſtinguit demũ inter procuratorem & defenſorem : & hæc clara. Item inter ꝓcuratorē habentē ſpeciale mandatũ ad hoc,& iſta clara: uel habentem generale tantum: & hunc coniungit tutoribus & curatoribus diſtinguens uoluntariam iuriſdictionem a neceſſaria.Primo caſu non prę iudicat,ff.eo.certum.uerſic.ſed an ipſos.ſecundo reſpondendo poſitioni- bus,uel petitionibus.præiudicat:cum & præiudicet ſententia:ergo & cō feſſio,ff.de re iu.ſed ſi ſe obtulit. in prin.& §.tutor,niſi dominus probaret contrarium confeſſionis , ut in prin. decret.i.in fi.Diuerſitatis ratio,quia in uoluntaria iuriſdictione uidetur donare quod non poteſt, ff. de pactis, contra iuris, §.ſi filius. In neceſſaria & contentioſa , quę redditur in inui- tum,non donat:nec prohiberi debet agnoſcere bonam fidem, ff.de admi. tut.quoties.§.ſicut.Sed ſi opponas,ꝙ quandoque tales ſunt ribaldi,reſpō detur in tutoribus,qui ſatiſdant,non eſt timenda fraus:in ꝓcuratore im- putet ſibi dominus,q talē elegit,ſi nō poteſt ſe contrariis probationibus releuare. ¶ Adde,an ꝯfeſſio prælati noceat domino,Paul.de Caſt.conſil.j.
d Prope prin. ¶ Vide quod ibi not.in j.gl.& quod ſuper ea dixi.
e Quidam. ¶ Hoc tenuit Vinc.in l.j.C.eo per l.certum.ff.eo.ſed dic ipſum ꝓcuratorem teneri,per leges s̄.prox.allegatas.Idē tenet Iac. de Are. in l. certũ.dicens,ſolum in tribus caſibus domino præiudicari.Primo,ſi man dauit eũ ſic ꝯfiteri:ff.de interrog.act.ſi ſeruũ.j.reſpon.in fi.Secundo.quādo ipſo præſente,& non ꝯdicente, confeſſus eſt, C.de erro.aduoc.l.j. Tertio, quando ratum habet,vt ſequiṫ:& dicit eum ratũ habere,ſi ſtatim, cũ ſcit, nō reuocat,ff.de ſol.ratum.rem ra.hab.l.quo enim.C.ad Mace. l.fin. facit vt lit.non conteſt.c.i.in fin.de iureiur.c.vlt.ij.reſpon.lib. vi.
f Nocere. ¶ De procu.qui ad agendum in fi.lib.vi.
g Vinc.¶ In decret.i.de poſtul.in prin.
h Plautius. ¶ Et de hoc eo.tit.non ſolum.in prin.
i Secundum Papam ¶ Vide,quod ibi dixi ſuper gl. ii. & eſt expeditum de confeſ.c.ij.lib.vj.
k Interrogatus. ¶ Hic eſt duplex error,cauſatus ab Alber.Gal. eodem tit. poſt prin.verſi.ſed q̄ actio.q ſimpliciter de ꝯfeſſione q̄rebat , nō expreſſo ꝓcuratore:& dicebat ſic, Dic, ꝙ aut ꝯfiteṫ formiter: aut īformiter vt no. ff. &c.& ī Alber.habeṫ additio talis.Sed certe ibi n̄ inuenio notatũ: ſed tā gitur ff.de confeſſ.l.certum.in fin.vlt.glo.ſed non ſoluit Accur.an hæc ad- ditio fuerit ſua , uel alterius : fuit male locata : quia cum in fin. ver. poni debuiſſet,poſita fuit poſt præmiſſum, vt no.ante illud, ff.& verum eſt , ꝙ in illa glo.aliquid dicitur de forma,dicendo,illud quæritur,ſi cum forma quis confiteatur ex venditione,an vtili ex vendito teneatur: & verum, ꝙ Accur.non ſoluit:ſed Roſ.ubi s̄. in prin. hoc proſequitur , dicens actionē in factum dari ex confeſſione,licet fateatur Ioan.in Arbore nil de illa di- xiſſe:ſed ꝙ ſupplendum ſit,allag.ff.de teſtib.l.ſcio quæſitum.ff. de ſpon.o- ratio. Dicit ergo, ꝙ ſi quis confitetur ſe tibi debere decem , aut informi- ter,id.eſt,ſine adiectione cauſæ,aut formiter,id eſt,cauſa adiecta puta mu tui:decre.ſi cautio.de fide inſtru.determinationem ponit pro hac forma: primo caſu oritur actio in factum: ſecundo, vtilis certi condictio , ſicut ſi daretur directa ex uero contractu. nam qui confitetur , obligatur ex ꝯ- ctu,ff de inter.act.de ætate.§.qui interrogatus.ſicut eſt , ſm eum,in iureiu rando delato: vt ſi iuratur formiter,id eſt, adiecta cauſa,datur vtilis ex ꝯ- ctu : ſi informiter,datur in factum, ff. de iureiuran. l.nam poſtea.§ pen.& vlt. & l. ſed ſi poſſeſſori , l.ſi duo patroni.§. pen. Nec eſt uerum, ꝙ ex con- feſſione oriatur vtilis confeſſoria:quod quidam dicunt per l. inde Nera- tius.§.vlt.ff.ad l. Aquil. vbi de hoc. nam confeſſoria pro ſeruitutibus eſt inuenta:remittit ad tractatum ſuum de confeſſoria : & ſcripſi de iudiciis, examinata.ſuper gl.ii.Fatetur tamen quod nedum in vtili , de qua eſt di- ctum,ſed etiam in actione in factum vt competat , requirũtur illa decem, quæ in verſibus & in proſa habentur,propter quod ipſe proſam uel regu- lam proſequitur , & exponit, prius : & poſt quaſdam obiectiones ponit ſatis congruas materiæ , quas per te videas : ponit etiam libellos & poſi- tiones,qui & quę conueniunt vtrique actioni : & valent hæc ad declara- tionem eorum,quæ no.in decre.ſi cautio.de fide inſtru.in iiii. glo. & eius, quod no.j.de accuſ.§.i.ver.quid ſi latro.
l Stetur. ¶ Tene,quod no.de procu.ſi duo.lib.vi.in iii.glo.
m Reſpon. ¶ Secundum Albe.Gal.cuius fuit iſte ver.eo.tit.ver.pe.
n c.fi. ¶ Per quæ iura ponit Alb.opinionem,quæ habet.quod dominus eli- git cui ſtetur,ſicut eligitur ordinarius in ſententiis delegatorũ ſuorum.
o Perſonam. ¶ In hoc membro diſtinguit Cy.vbi s̄.q.xi dicens, ꝙ aut ſciē ter,aut ignorāter.Secũdo caſu aut in facto errauit,aut in iure.Si in facto, regulariter vſque ad definitiuā reuocari poteſt. vt in l. error. Fallit C.de cond.inde.ea quæ.Inſt.de obl.que ex quaſi ꝯtract. §. fi.& ſic loquiṫ l. ſi is.ff. e.Secũdo,caſu q a debuit peritos ꝯſulere,ſecundũ gl.nullo iure reuocat. ff. eo.tit.non fateṫ.& de reg.iur.quod quis.& Dy.hoc ꝓcedit,ſi poſt litē con- teſtatam erretur:ſed ante litem conteſtatam excuſatur , ſm eum ff. de in- ter.act.de ætate.§.qui iuſto.& l.Celſus.hoc not.in regula, ignorantia.lib. vi.Sed ſecundũ Petr.caſus eſt in contrarium ſi non violetur litera , in l. cum fideicom.ff.eo.tit.Itē in dānis vitandis excuſat, vt in d.l.error.Dicit ergo verũ eſſe illud non reuocari ipſo iure, ſed ſic reſtitutionis ope. Et in hoc differt ab errorē facti,quod reuocatur ipſo iure. In confeſſione au- tem facta ſcienter,diſtinguit,an ſit ad præparationem litis:& tunc ante li- tem conteſtatam pœnitet,poſtea non,ff.de rei ven.is qui. Si tēdit ad litis deciſionem,confeſſus non pœnitet, vt in l.i.C.eo.Fallit in caſu l.inde Ne- ratius.ff ad l.Aqui.§.fi.Notorie enim conſtat, te nō inter feciſſe hominē, qui viuit:ſed non ſic notorie ꝯſtare poteſt, te nō debere , quod [...] ad id,qđ diſtinxit poſt Iac.de Are.in decre.ſi.eod.ti.remittam [...] to dicere,ꝙ in hac materia ſummè neceſſaria eſſet princip[...] minans has varietates ſecũdum ius,vbi præualeret,quid [...] teretur placito, quod eo caſu meritorium putarem : d[...] na.gen.§ ſed & quod principi.diſtinctio tamen Dy[...] in fine remittam.
p Appellatum ¶ De hoc ſtatim j.ver.pen.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

a iur.& fact.ign error facti ff.e non fatetur. Vnde [a] ſi ſui ꝯfeſſus,
me occidiſſe hominē,nunc probo eum viuere: admittar ad re-
b uocandum, ut in pred l.inde Neratius.§.fi.[b] vel fui cōfeſſus me
promiſiſſe tibi decem,vel matrimoniū cōtraxiſſe Narbone tali
die:nunc volo ꝓbare ꝙ in illa die eram Romæ,extra de teſti.ex
tenore.C de contrahen.ſtipul.optimam. vel fui confeſſus me ti
bi debere decimas de aliquo prædio,nunc volo probare illud
eſſe in alterius parochia,ext.de paroch.c fin.& de decimis,qm̃,
7 & c.cum contingat.xvj.q.i.ſi quis ¶ †Sed nunquid in criminali
bus poteſt quis ſuum errorem corrigere?Dicit Vber. ꝙ nō ſi in
ea perſeuerauit,ſecundum ea,quæ no.ſ̃ in prin.huius tit. ver. &
8 hoc in ciuili.¶†Sed nunquid cōfeſſus crimen poteſt ex hoc ap
c pellare?Reſpon.non ſecundum Vber.[c] C.quorum appellat.nō
reci l.ii.& ii.q.vi.§.ſunt quorū.ver. nullus etiā, &c. & eſt ſpecia
le in cauſa criminali.ſecundum eum.Ego dico,ꝙ confeſſus, ſiue
in ciuili,ſiue in criminali cauſa,poteſt appellare,ſi non admitti-
tur ad probandū errorem,ff. de confeſſ.cum fideicommiſſum.
ſecus ſi ſit conuictus,& confeſſus,& argumētis ſuperatus:vt in
præ.concor.Arg.cōtra,C.de erro.aduoc l.fin hoc proſequere,
ꝓut no. extr.đ app.cum ſpeciali.§.porro.& c.Romana.§ ſi aūt
d poſt ſententiā[d].ſcilicet & ĩ de app § in quibus.verſi.ii [e]¶†Sed
e nūquid in cauſa appellationis poteſt quis corrigere errorē ha-
9 bitum in principali. Videt̃ , ꝙ non,cum ſit finitum negotium
per ſententiā.extra de confeſſ.c fi.& in præ.l error.extra, de li-
tis conteſt.exceptionis.lib.vi.ff.de re iu l.i.Dic contra:nā appel
latione ſuſpenditur pronunciatū:& ita non poteſt adhuc nego
tium dici finitū,ff.ad Turpil.l i.in fi.& ad hoc C.de erro.aduoc.
l.fin.Nec poteſt etiā dici res iudicata,ubi eſt a ſententia appella-
10 tum,ut ſ̃ de excep §.dicto.uer.ut autem hoc ¶†Et præterea in
cauſis appellationis nouis defenſionibus & allegationib.vti poſ
ſum.C.de appel.eos § i.& de tēp.appel.per hanc.extra,de teſti.
fraternitatis. & exceptionē peremptoriā in cauſa principali o-
miſſam in cauſa appellationis ꝓponere,extra, de fide inſtru.cū
Ioannes.C.ſentent.reſcind.non poſſ.peremptorias. At corrige
f re errorem eſt perēptoriā ꝓponere: & ſic obtinuit [f] Cætera de
11 hac materia uide ſ̃.de poſitio.§.decimo & ꝑ totū titulū. ¶† In
g ſumma nota,ꝙ error facti negotio nōdū finito nemini nocet[g],
C.de iur & facti igno error.ext.de cōfeſ. c. fi. puta quia errauit
qs in aliqua cōfeſſione in iudicio facta:& bene dicit Facti: ſecus
h autē, ſi errauit in iure[h].nā tunc ſtatim ꝓ iudicato habet̃, C. de
cōfeſ.l.i.ff.eo.nō fatetur.ubi de hoc.Vnde dixit Rofre. ſecus eſ
ſe,ſi naturale indebitum per iuris errorem promittat ,ut. ff. de
condic.inde.in ſumma.Pileus tamen dixit idem eſſe in errore iu
i ris:& ſupplet in præd.l.maximè[i].

ADDITIONES.

a Vnde. ¶ Exempla iſta fuerunt Bonagui.ver.ſ̃.ante fin.
b §.fi. ¶ Si ille vero mortuus eſt,ſed inuētus eſt occiſor,dicit Iac.de Arc.ꝙ in hoc caſu,qui euenit Pergami, Iuriſtæ ibi cōcordabant confeſſum decapitandū,per l.iiii.ff.eo.ti.ipſe ſuper lege illa tenet ꝯtrium,inducens l.i.ff.de queſtio.§.vlt.dixit etiā Gui.de Suz.ſuper l.inde Neratius. ꝙ ſi quis vulnerauit aliquem,quem forte credidit occidiſſe, & captus ſic confeſſus eſt, etiam amici admitti debent ad probandum,ꝙ ille uiuit.
c Secundum Vber. ¶ Et Iac.Bal.ut dicit Alb.Gal.ubi ſ̃.uer.ſed nūquid cōfeſſus.ipſe tenet cū Guli.allegās,q.d no.ff.de ap.l.fi.§.i.¶ Adde ad hāc materiā,ꝙ confeſsio extraiudicialis in criminali nō nocet,quantū ad hoc,ut poſsit ordinarie puniri,ſed extraordinarie tantū: uide Rotā in nouis deciſ.deciſ.clxxx.ubi pulcherrime hoc tractatur.
d Poſt ſententiam ¶ Li.6.ubi de hoc in gl.alternatiuam.& uide quod ſuper ea dixi.
e Ver.2. ¶ Sic incip.& allegare intendit,quicquid continetur ſub illo ver. vſque ad uer.3.
f Obtinuit. ¶ Secundum Alb Pepien.in l.per hanc. C. de temp. app. ideo uide Vber. Iac.Bal.ſuper l.error.
g Nocet. ¶ Hoc uerū,ꝓbato errore,quem ꝓbari neceſſe eſt ꝑ allegantē , vt ſ̃.§.2.uer.3 & ſcripſi ad fi.gl.ad q̃ hoc ĩ fi.remittā. Alb.Papi.ad id allegat ff.ad Tre.ſi hæres ab eo.in fi.& dixit Gul.in l.error.ꝙ ſi obligauit me pluribus in ſolidū ꝑ inſtrumenta,& Titius ex illa obligatione agit ꝯ me, & ego cōfeſſus fui me ex illo inſtrumento ſibi obligatū : ſi poſtea appareat illius nomē in inſtrumento ſcriptū non eſſe ꝓbatus erit error.alleg. ff. ad l. Aqui.inde Neratius.§.vlt.cū l.ſeq.Dicit ēt ꝓbatum errorē,ſi aduerſarius id cōfiteatur:alleg.ff.de inter.act.l.fi.& dixit Alb.Pa.vbi ſ̃.ꝓx.dixi cū Io. & Azo.& in hoc omnes cōiter cōcordāt,ꝙ ꝓbat dicendo erraſſe, & ꝓbādo rē aliter ſe habere,ff.de ꝓb.uerius.de admi.tut. hoc autē. C. de epiſc. aud.ſi legibus.Fit etiam hęc probatio per teſtes,inſtrumenta, & literas amicorum,ff.de interroga.act,de ætate.in fi.Et ſi dicas,ꝙ illud dicere probare,nō concludit erratum,quia potuit res aliter eſſe eo ſciente , confiteor:ſed ſtabitur pręſumptioni ignorantiæ,niſi probet aduerſarius ſcientiā ut etiam dixi,ubi in fin.remittam:quod eſt uerum,niſi eſſet caſus,quo ſciētia non obſtaret,ut ſ̃.§.proxim. verſicul.quid ſi ex certa.& dixi nunc in diſtinctione Cyn.uerſicul.in confeſsione.
[h] iure ¶ De hoc ſ̃.§ ij.uer.iij.
[i] ...me. ¶ Vide,quod ſcripſi in decr.vlt.e.tit.ſuꝑ uer.error facti. & poſt ...gula,ignorantia.de reg.iur.lib.vj.in princ.diſt. de hoc etiam per ...r.& fact,ig.l.error.in vlt.q.

ADDITIONES NOVAE.

* De hac materia vide Bal. C.de confeſsis. ubi multas quæſtiones ſingulares ponit,& Alberic.eo.tit.
* An confeſsio clerici facta coram iudice laico faciat haberi pro ꝯdemnato vt ſic ex illa confeſsione agi poſsit.dic ꝙ non,imo eſt nulla , & eius uigore non poteſt fieri preceptum.c.atſi clerici.de iudi. Idem Cyn. & Bar. in l.i. C.eo.in c.per inquiſitionē. de elect.uide quod no.Bal. in l. magiſtratibus. C.de iuriſdi.om.iud.Ioan.An.in ti.de cōfeſsis.§.ſequitur. uerſ. quinto.in additio.ſuis, & concluſit ibidem Ioann. Andr. ꝙ ubicunque iuriſdictio iudicis incompetentis non poteſt prorogari per confitentes , ibi confeſſio nulla ſit:ſiue emanet per modum iuriſdictionis contentioſæ,ſiue voluntariæ.ſed vbi iuriſdictio prorogari poteſt,tunc valet dicta cōfeſsio, Inno. in dicto cap. dicit ꝙ dicta confeſsio clerici non valet vt poſsit ex ea damnari,tamen clericus tractus corā iudice cōpetente poterit compelli ad ꝯfitendum illud quod fuit confeſſus coram iudice incompetente. & addit in c.cum dilectus de ſucceſsione ab inteſt.ꝙ ſi clericus deceſsit,ita ꝙ non poteſt compelli uirtute dictæ confeſsionis,poterit ferri ſententia ꝯ hæredem ſuum.ſed hoc non eſt uerum:qa ex quo cōfeſsio nō ligauit defunctū, ad hoc vt pati poſſet ſententiā,multominus ligauit hæredem. ꝓ hoc fac. gl.in l.iubemus.de lib.cau.ſed ſi emanaret confeſsio coram iudice,non tamen in figura iudicii,non præiudicat talis confeſsio,ſicut nec extraiudicialis,dicta l.iubemus.in gl.Ange.in l.j.ff. de confeſsis. Item confeſſus unū in uno iudicio cōpetenti, poteſt dicere oppoſitū in alio iudicio ad alium effectū.ut no.ĩ Auth.Itē poſſ.C. q potior in pig ha. Bar.in l.diuus de cuſt. re.uide Bal.in l.magiſtratibus.de iur.om.iu.& Auth. ſi qua per calumniā de epiſ.& cle.& Ang.in dicta l.magiſtratibus.
* Maiorem fauorem debet inuenire confeſſus q̃ conuictus,Inn.in.c.prudētiam.de off.deleg.in uer.reus.in 4.col.lecturæ.
* Per confeſsionem aduerſarii poteſt quandocunque ꝓbari, In in c.finali, de teſtibus.
* Cōfeſsio idem operat̃ quod publicum inſtrumentū de contractu confectum , & nō minor eſt ꝓbatio per confeſsionem,q̃ per publicum inſtrumētum,l.cum te tranſegiſſe.C.de tranſact.
* An confeſsio facta coram auditore , aut inquiſitore infamet, Bar. ꝙ non, per glo.in l.quid ergo.§. ex compromiſſo.de his qui notan. infa.
* Per cōfeſsionem partis veritas nō tollitur. ſed pręſumptio iuris bene eliditur nec dr̃ erronea confeſsio ratione præſumptionis legalis , ita dicit Bal. in conſiliis ſuis.
* In l.quid tamen.ff.de arbit.Guil.inducit in argumentū,ꝙ annullato proceſſu,poſsit reus cōfeſsionem quam fecerat, annullare & reuocare. quod eſt uerum quando utrumque eſt irritum,ſecus quando confeſsio ualet, ut c.Piſanis.extr.de reſti ſpo.per Abb.
* Nota ꝙ confeſsio facta in foro animæ nō poteſt opponi in foro cōtentioſo,ut c.fraternitatis.de ſchiſmat.Item confeſsio facta in foro animæ eſt intentanda ſecundum mentem proponentis, vt c.exhibita, & c. ſignificaſti. de homicidio.
* Quidam confeſſus eſt alium occidiſſe,cum reuera alius occidiſſet poſtea reperitur & probatur alium occidiſſe , an dictus confitens debeat ex tali confeſsione puniri.not.per Alberic.in l.4.ff.de confeſſ. & uidetur caſus in l. Inde Neratius.§ ſi quis hominem uiuum.ff.ad leg. Aquil.
* Quidam confeſſus eſt alium occidiſſe ad ſui defenſionem,an debeat puniri,ſi non probat ꝙ ad ſui defenſionē. Bar.ponit in l.diuus.de off.præſi.Bal. in l. vnic.C.de confeſ.& l.cum te.de don.ante nuptias & in l ea quę per inficiationem.C.de con.indeb.& ibi tenet ꝙ debet puniri in totum.
* An confeſsio facta præiudicet hæredi,& nunquid cōfeſsio filij facta præiudicet patri.no. Bar.in l.eius qui delatorem.de iure fiſc.& l.cum filius.de uerb.obli. Bal.in l.ij.de eden.
* An debeat intelligi ꝙ habeat̃ ꝓ cōfeſſo ipſo iure uel ꝑ ſententiā. Bart. in dicta l.eius qui delatorem.qui dicit ꝙ debet intelligi per ſententiam.
* Confeſsio facta in iudicio per errorem iuris abſente parte,an ualeat.Dy. ꝙ ſic in l.ij.§.complura.de iure fiſci.
* An confeſsio facta per errorem in cauſa principali, & non reuocata ante ſententiam poſsit poſtea in cauſa appellationis reuocari,Inn.in c.ex parte.de confeſ.& tenet ꝙ ſic.idem gl.in l.creditor §.iuſſus.de appel.
* In l.de ætate.§.ex cauſa.de interr.actio. vbi Bar. ponit cautelam quando quis uult reuocare confeſsionem.
* In l.j. C.de cōfeſsis,per ſtatutum ordinatur ꝙ omnes debeant in ſcriptis dare eorum patrimoniū,& omnia debita quæ habēt modo , quidā in ſua ſcriptura poſuit ſe dare debere centū Titio ex cauſa mutui : Titius petit illa centum,ille negat ſe debere:an poterit conueniri ex ipſa confeſsione Alberi. ibi ꝙ non.& not.in.l.quæ quiſque.de acquir.re.do.
* In Auth.quod obtinet,de prob.nunquid per negationē dominii probet̃ negatiua.uerbi gratia,teſtator in teſtamento dicit talē rē non eſſe ſuam, nec ad eum pertinere,an per hoc probetur teſtatorem nullum ius habere in ea re?Dic,aut illa verba ſunt prolata contemplatione certæ perſonæ,& tunc ſi ſunt iurata,probāt negatiuā,ſi autem non interuenerit iuramentū, uidet̃ illi poſſeſſori legata liberatio.ut l.Titia.§.Gaius.de leg.ij.aut non reſpiciunt contemplationem certæ perſonæ,& tanquam nuda nihil operantur.arg.l.filius.§.diui.de leg.i.Bal.in dicta Auth.
* Quid ſi agebam ꝯ te ad xx.& tu cōfeſſus fuiſti te debere dare decem tantum,& ipſa ſoluiſti:uolo poſtea à te petere,& alia decem,an poſsim?gl.in l.rationes. C. de probatio. dicit ꝙ nō:imo creditor debet ſibi imputare cur talem confeſsionem cum dictione taxatiua admiſit:ſecus ſi ſimpliciter confeſſus fuiſſet de decem ſine alia taxatione.
* An confeſsio procuratoris in criminalibus noceat domino.no.in l.proinde.§.fina.ad leg.Aqui.& l. non ſolum.in princip.de procurat.
* An hæres poſsit reuocare confeſsionem defuncti,no.in l. non id circo. de iur.& fac.igno.ſecundum Bal.& in l.error.in fi.eo.tit.
* An pater poſsit reuocare confeſsionē filii,not.in l.ij.ſi ex noxa. cau.agat.
* An procurator poſsit reuocare confeſsionem domini. dic ꝙ ſic ex cauſa, l. ſi hominem.ff. mand.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

* Quando valet confeſsio coram notario facta abſque iudice, Bal.in.l.j. C. de confeſſ.
* An ꝯfeſsio erronea poſsit reuocari, Bal.in l.error. de iuris & fact. igno.
* An uideatur quis confiteri poſita in libello: no.ĩ.de libel.concep.
An confitenti crimen debeat dari dilatio, uel terminus defenſionis, no.in l.j.§.ſi quis ultro.de quæſtio.
* An confeſsio vſurarij facta in iudicio faciat ipſum haberi pro vſurario manifeſto, Bal.in l.j.de confeſſ.
* Quid de confeſsione facta in teſtamento ſe fore vſurarium manifeſtum, Bal.in.ij.C.de fal.cau.adiec.leg.
* An contra confeſsionem fictam admittatur probatio in contrarium. Bal. in l.quoniam.de his qui not.infam.& in l.ij. §. ꝙ ſi actor. de iur. cal. dum dicit, niſi probetur contrarium. in quæſtione illa, an poſitiones debeant haberi pro confeſsis.
* Quid ſi iudex faciat præceptum in confeſſum, an poſsit poſtea reuocari confeſsio. Bal. ponit, in l.error.C.de iuris & fact.ig.& refert, ꝙ Bart. in l. non fatet.de ꝯfeſsis.& dicta l.error. tenet ꝙ poſsit reuocari. qđ reprobat Bal. propter tria, primo quia iſtud præceptum eſt terminus diſceptationis ſicut ꝯcluſio in cauſa. Secundo, quia iſtud præceptum trãſit in rem iudicatam, vt l.ſi debitori.de iudiciis. Tertio q̃a ex illo præcepto naſcitur obligatio & actio.l.cum non ſolũ.§.neceſsitate.de bon.quæ lib. & ſic habet vim diffinitiuę.& hoc eſt verũ in præcepto habente naturã iuriſdictionis ꝯtentioſæ: ſed in præcepto qđ fit à tabellione, qđ appellat̃ præceptum guarẽtigiæ, ſto cum Bar. q̃a ex iſto nõ augetur nec inducitur obligatio, ſed quidã modus exequendi datur. eſt enim iſtud præceptum acceſſorium contractus, & non ſtat per ſe; ſecus quando iudicialiter præcipitur, quia tunc fit principaliter propter ſe, vt ſtat per ſe dicto §.permittitur.
* De confeſsione facta abſente aduerſario, Bar. ponit in l.fi.de interroga. action.& dicit ꝙ confeſsio facta abſente parte in iudicio valet, ſi iudex ipſam recipiat nomine partis abſentis, l. i, §.exigere. de mag. con. & l. ſi ob cauſam.de euicti. Item hoc eſt verum in confeſsione facta in iudicio ſimpliciter abſente parte: ſecus ſi actor in libello quem dat abſente aduerſario aliquid confiteatur contra ſe, quia ſibi præiudicat, licet pars ſit abſens & not.in l.prima.de confeſsis.
* An confeſsio facta per patrem vel matrem ſuper filiatione valeat, & q̃d operetur. Dic aut confeſsio fit in præiudicium confitentis, & in fauorem filij, aut facta eſt in præiudicium filij. Et in iſtis quid operet̃ confeſsio, dic aut ꝯfeſsio fit per reſpectum ad extraneos, aut per reſpectum ad ſeipſos. Primo caſu aut non fuit facta animo ꝯfitendi, q̃a propter aliud facta fuit; aut facta fuit animo ꝯfitendi: primo caſu nullo modo preiudicat.l.epiſtola.in principio.de pact. ſecũdo caſu puto ꝙ præiudicat, quo ad quale quale præiudicium, l.ſi duo.de iureiur.l.j.§.j.de quæſt. ſecundo principali, aut fuit facta pro ipſo filio, quia pater & mater ꝯfeſsi ſunt illum filium: & talis confeſsio non præiudicat, l.nõ nudis.& l.non epiſtolis, C.de prob. aut fuit facta principaliter ſuper hoc, & tunc præiudicat ſibi, & eius hæredibus, l. Lucius.§.quiſquis, de leg.ij.& bene dico ꝙ nocet eius hr̃dibus, donec probetur ꝯtrarium: cuius ꝯ̃rium probatur per coniecturas, per l.filiũ. de his qui ſunt ſui vel alie iur aut fuit facta contra filium, & tunc aut loquit̃ de ꝯfeſsione patris, aut matris. Primo caſu non puto ꝙ confeſsio patris in aliquo præiudicet ſibi, l.j.§.ſi quis.de carb.edict. ſed confeſsio matris præiudicat ſibi, l.fi.de prob. donec filius ꝯ̃rium probet: qđ probabit per ꝯiecturas, dicta.l.filium. Segnorolus, de homic.
* An confeſsioni quæ partim eſt pro ſe, & partim ꝯ̃ ſe debeat ſtari. Bal. ponit in l.j.C.de confeſ.exemplum, vt ſi confiteor me occidiſſe hominem ad mei defenſionem. Ad huius intelligentiã dic ꝙ l.perfecta.C.de dona. quæ ſub mo. non cernit ſeparationem vel interuallum ad impediendum adiici diem, vel conditionem, vel modum, ſed ſolam actus perfectionem vel complementum: ideo ſi cõfeſsione perfecta ſtatim adiiciatur dies, modus vel ꝯditio, non valet niſi adiectionem probent gl.j.in dicta.l. perfecta. ꝓpter Iaco.Butrig.reprobata opinio, Spec.in titu.de poſi.§. decimo.in fin. dicit, aut verbo non geminato; vnica eſt tantum oratio reſpondentis, vel ſermonis conceptio: vt, fateor ſub modo vel ſub ꝯditione tali, & videtur ineſſe, nec præiudicat ꝯfitenti, niſi facta probatione cõditionis vel modi, ſcilicet ꝙ extiterit vel uenerit. Aut uerbo geminato duplex eſt oratio, ut fateor ꝙ ꝓmiſi: ſed promiſi ſub ꝯditione uel modo tali: & tunc per primã partã ſtatim ſibi præiudicat, & ꝯ̃ ſe, quia per aliam non poteſt primam alterare, nec ſtatur ei pro ſe, argu.l.per ſeruũ.§. j. de uſu & habi. in prima enim non licet, in ſecunda eſt perplexitas vel repugnantia. de uerbo geminato no.in l. Iulianus.de ꝯdi.ind. Mihi vero videtur minus forte orationẽ primã præiudicare: primo quia abſoluta uel perfecta dici non poteſt in mente, ſicut patet aperte in coniuncto immediate, ſine quo primum voluit dicere quod potuit facere, ar.l.j.§.ſin autem ad deficiẽtis.C. de cadu. tol. ideo non videt̃ perfeciſſe quod non agitauit in mente, vt l. Labeo. de ſupell.le. Secundo, q̃a ꝯiuncta loco vnius habẽtur, nec connexa diſtingũtur, ſed unum pars alterius reputatur.l.j.§. idem ait de uſufruc. accreſc. ꝑterea nec diceret̃ incõtinenti, ſicut requirit dicta gl. ſi ꝯſtaret ꝙ prima orõ fuiſſet abſoluta & perfecta ab hac ꝓpoſitione quæ ſignificat interlineitatem, l.j.§.in flumine.ne quid in flumine public. ab hac dictione cũ, quæ denotat ſimulationẽ, ut l.x.ff.de acti.& obl. ita ꝙ nec temporis tantũ, nec ſermonis continuatio principaliter attenditur, ſed ratione adiuncti. Igit̃ incontinenti, id eſt in actu ſimul ſe tenet, & intra, & in fragrãti re, & non extra. Quarto multiplicatio ſeu geminatio uerborum auget ſenſum, vt l.cum quæſtio.§.fi.C.de leg. ibi nec verbis, ſed rebus, & c.ut l.fi.C.đ uſuris. Et cognitioni iudicis ſolent hæc relinqui, l.publi .§.fina.depoſi. Sed tunc quæro quare uel in quo erit dictum arbitrium. Dic ꝙ aut ꝯfitentis uel aſſerẽtis aduerſarij aſſertioni uel ꝯfeſsioni totali: & ſtatur ei aſſertioni etiã pro ſe aſſerente nedum ꝯ̃, & ꝓcedit gloſſ.in dicta l.publia. §.fina. magis ex vi conſenſus q̃ aſſertionis, arg.l.ꝯ̃ctus.de reg.iur: aut non aſſentit ei aduerſarius, & tunc aut loquitur in actore libellante, capitulante, uel ponente, ut l.cum precum.de libera.cauſ. non pro ſe, quia debet probare quicquid eſt cauſa ſuę intentionis: & ſic procedit alia gloſſ.in l.ij.de dona.ant. nupt.& l.qui accuſare.de eden. aut in reo, & tunc aut in reo excipiente, & tunc idem ut ſtetur contra ſe non pro ſe, eadem ratione, quia debet probare quod eſt cauſa ſuæ exceptionis l.j.& l.quotiẽs.§. qui dolum, de prob. niſi ſit mera negatiua, ut non numeratæ dotis uel pecuniæ, l. ſi ex dote l. ſi ex cautione.de non num.pec. aut in eorum altero, uel in utroque interrogante, capitulante, uel poſitionibus reſpodente: & tunc aut in totum contra ſe & ſtatur ut hic, & l.j.de confeſsis. aut in tutum pro ſe, & non ſtatur, d.l.rationes.& l.exemplo.de probat aut implicite, ut partim contra, & partim pro, & tunc aut unum eſt principale, & aliud conſequentia neceſſaria, & tunc ſi ualet principale quod eſt contra ſe, & conſequens neceſſarium quod eſt pro ſe, l.ſi filius. ĩ.eo. econtra ſi non ualet principale, nec acceſſorium nec tacitũ, l.3.§.fi.de ſeruit.ur.ꝓ. aut neutrum ad aliud eſt conſequens, & neceſſarium, & tunc aut ſub vna oratione & ſermonis conceptione uerbo non geminato, non præiudicatur, nec ſtatur ei niſi aduerſarius probet modum uel conditionem, l.per ſeruum.& l.ſi quidem.de exceptio. aut ſub una uel in diuerſis orationibus: & tũc aut incontinenti id eſt in actu qui ſe tenet ſimul, & tunc idem, quia in continenti uidetur ineſſe, l. lecta. ff.ſi cert. pe. aut ex interuallo, & ſtatur & præiudicat in eo quod eſt contra ſe, non pro ſe, niſi probet modum, uel conditionem, uel diem: & ſic obtinet glo. in dicta l.ſi quidem.in fi. quia reſponſiones ſunt ſeparatæ, nec iam factum poteſt reuocari niſi probato errore, l.error.C. de iuris & fact. igno.& l.j.de cõfeſsis, & l.proinde.§. Naratius.ad leg.Aquil. ergo nec modificare nec conditionare, quod eſt ſpecies: niſi forte ponens ſic poſuiſſet uel capitulaſſet ſeparatim: ut puta promiſiſti mille. Item ſub tali modo q̃a ſic uidet̃ conſentire poſsibilitati ſic reſpõdendi, ut dict l. Publia.§. fin. & hoc in claris & certis: in ambiguis ſerua.l.ſi quis intẽtione ambigua.de iudi.& ſic cõfitens ſe hominẽ occidiſſe ad ſui defenſionẽ, in vna oratione ſibi non præiudicat, nec poſſet omnino ſeparari, uel in totum approbari, & tunc abſoluitur, vt l.ut uim.de iuſti.& iu. uel in totum reprobari, & tũc incumbit aduerſario onus probandi eũ occidiſſe, ſicut ſi ſimpliciter negaſſet quid. Quo probato an ille poſsit poſtea obiicere, & probare ꝙ ad ſui defenſionẽ in eo qđ uerè primo negauit. Ioan. An.in nouella in ca. nullus pluribus.de reg.iur.lib.vj. Bal.in l.j. de confeſsis, dicit ꝙ non ſufficit, niſi dicat ad defenſionem neceſſariam.
* Confeſſus ſum recepiſſe à titio nomine dotis vxoris meæ, deinde Titius promittit centum: an ſoluto matrimonio poſsit Titius agere contra me, Bal.in l.ſi abſentis.C.ſi cer.pe. tenet ꝙ non, quia quando præcedit refutatio, & ſequit̃ promiſsio. intelligitur refutatio facta ſpe futuræ numerationis, uide no.per, Iac.de Are.& Bar, in l.fi.ff.ſolũ.mat. per Bal. allegat l.ſi minor xxv.an.cui fideic.ff.de minor.
* Si confeſsio allegatur ad pœnam euitandam, ſufficit confiteri ante receptionem teſtium: ſecus ſi allegatur ad præmium: quia tunc ſtatur primæ depſitioni. ita Bal.in l.ea quæ.C.de condi.indeb.& ibi plene de hoc. Item dicit ꝙ quando quis ex confeſsione debet conſequi beneficium ſtatuti, ꝙ in ipſa ꝯfeſsione debet ꝑſeuerare adeo ꝙ ſi poſtea negat, nõ ꝯſequitur præmium. ita Bal.ibi, & allegat gl. nota.in §.itẽ miſta. Inſti de act. Itẽ ſi negat aliquid quod non ſit in ſui arbitrio, quod nõ offendit legem: vbi per eum.
* Qui negat acta, nõ poteſt ſe iuuare ex eis, Bal.in l.error.C. de iuris & fac. igno.& not.in c.G.perpetuus.de fide inſtr.
* An confeſsio procuratoris noceat domino. Bald.in l. non ſolum de procur.in princ. Bart.in l.certum, de confeſ & cap.j.ut lite non conteſt.
* An confeſsio facta coram uno iudice faciat fidẽ coram alio, Ang. & Iac. But.in l.j.C.de exhi.re. ꝙ ſic. licet alij contra.
* An ꝯfeſsio pœnitentialis probet. Bal in l.archigerontes de epiſ.audien.
* Quod delictum per ꝯfeſsionem efficitur notorium, In.in c.qualiter.in.ij. col.de ac.& c.ſtatuimus.de off.deleg.lib.vj.
* Quod ſi reus confitetur reſcriptum eſſe uerũ, qđ poſtmodum apparet falſum, ꝙ ſibi non præiudicat talis cõfeſsio. In. in ca.cum uenerabilis.de except. quod facit pro intellectu, l.cum precum.de liber.cau.
* Quidam confeſſus eſt ſe habere à quodam millite in feudũ, dictam ꝯfeſſionem reperiente pro ſe, & pro quibuſdã cõſortibus, an cõſortes qui non erant præſentes poſsint agere, Bal.in l.j.quãdo lice.ab emp.diſce.fac. Bal. in l.ij..de ſeruit. & qua. Angel.in l.ſi quis certum.§.ſi quis abſente.de confeſ.
* Quod confeſsio partis in vno iudicio facta, etiam inter perſonas eaſdem in alio iudicio non probat, ſecus in uera probatione, Bal, in l.is apud quẽ. de eden.cum ſimi.
* An confeſsio erronea facta in libello probata ueritate noceat. Bal. in l.ij. C.de error.aduo.
* De confeſsione.facta in tormẽtis, domi.Bart.de Sali.in l.ij.C de cuſtod reo.Bald.in Rubric.de nouo Cod.fa. & Angel.in d.l.ii.Iac.butri.& Auge. in l.j.ff.de cuſto.& exhi.reor.
* An ſufficit cõfeſsio uſurarii confitentis apud acta ſe fore uſurarium, Bal. in l.ad hæc.C.de lat.libert.tol.
* De cõfitente delictum & negante qualilatem, Bal.in l.ea quæ.de cõdictio. ob cauſam & l.contra negantem.ad leg.Aquil.
* De confitente feciſſe aliquid ad ſuam defenſionem, an uideatur nagare uel confiteri, Bal. in l. nec codicil.C. de condic.& l.unica. C.de confeſsis.
* An quis poſsit ſimul & ſemel fateri ſe feciſſe delictum, & dicere ad ſui defenſionem, Ioan.An.in c.nullus.de reg.iur.libr.6.
* Quod cõfeſsio facta inter prohibitos, in fraudem fieri præſumitur Bal.in l.hac edictali de ſecun.nup.& no.l.qui teſtamentum de prob. & l. ſenatores.de natural.lib.per Bal.& quod no.Ange.l. ſicut.§. ſuperuacuum.qui mo.pig.uel hypot.ſol.

¶ Bald. de Confeſsionibu.

¶ NOTA. ꝙ in criminali nõ ualet ꝯfeſsio, uel neg
ctoritate tutoris, C.de auct.præſt.l.clarũ. Quod eſt
tormentis ſic, ꝑ p iuſſum iudicis. ex quibus coll
ſus iudicis in actib. minorũ agẽdis, quantũ auc
ſeſsio fit iterdũ ad iudicii euitationem interdi
terdum ad veritatis indaginem. poſt litem con

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

ſtens offert.& tunc loquitur,ff.de procur.l.ſi reus paratus. Aut petit dilationem:& tunc fit præceptum cum dilatione arbitraria.ff.de iud.l. ſi debitori.ex quo precepto oritur actio in factum, vt not.in l.fi. §. neceſſitatem. C.de bo.quæ lib. Et nota quod iſta confeſſio, quæ fit ad litis euitationem, eſt mirabilis naturæ:quia licet fiat in cauſa famoſa, non infamat,ut d. l. ſi reus. Quod intelligo,quando cauſa eſt ex contractu, vt mandati: ſecus ſi ex delicto,ut furti:quia tunc infamat confeſſio facta etiam non in figura iudicij,ff.de infa.l.ictus fuſtium. Certe gl.dicit,illud eſſe ex genere pœnę corporalis,& publice inflictæ,non ex mero uigore confeſſionis. ¶ Item nota quod ſi agatur ad pœnam criminalem, tunc per iſtam confeſſionem non euitatur iudicium:quia in criminali ſemper eſt ferenda ſentẽtia, ff.de cuſt. reo.l.ſi confeſſus. Si uero fit in conteſtatione litis,uel poſtea confeſſio, tũc eſt neceſſaria ſententia,niſi competens ſoluat. Et nota,quod iſta talis ſolutio eſt mirabilis naturæ:quia fingit,quod per confeſſionem nulla infamia ſit cõtracta. Et eſt ratio,quia fertur amodo ſententia abſolutoria,ut d. l.ſi reus. Bald.uide j.de reg.iur.§.item nota,quod in confeſſum.& j.e.§.preceptũ. ¶ An ex ſola confeſſione poſſit quis damnari ad mortem;dic,quod ſic ſi eſt ſponte confeſſus.& ſufficit ſemel:ſi autem cum tormentis : non ualet confeſſio, etiam decies repetita,niſi præcedant indicia,quæ debent eſſe uериſimilia,C.de quæſtio.l.milites §.oportet.ff.de.æd.ed.l.quæſtio.§. fi. & de prob.l.cum probatio.ff.de quæſtio l.maritus. Si autem indicia præcedunt & de facto liquet, licet de pſona ſit incertũ,hoc certificatur p ꝯfeſſioné,in qua ſit pſeueratũ,id eſt,quæ nõ ſit reuocata,in §.effect⁹.p G. ¶ Cõfeſſio iſta nõ dẽt fieri corã ſolo notario,nec corã iudice in camera,ſed corã iudice ad banchũ cãrum, C.de cuſt.reo.l.ij. facit quod no.C.de lib.cã. l.iubemus & ff.de teſti.l.3.§.idem diuus.ibi,ego interrogare ſoleo. Arg.ↄ̃,ꝙ no.ff.de infa.l.ictus.ſed ibi fuit proceſſum de facto,non uia iudiciorum, ff. de inter. act l.uoluit.§ j.ſed in præparatoriis,quæ ſunt modici præiudicii, ubi non requiritur ſolennitas ſeſſionis pro tribunali ſic. Vnde aliud in criminalibus ubi ſtat pondus diei & æſtus. Bald. uide j. de appellat. §. confeſſus in tormentis. & de re iud. §. iudex debet ſedere. ¶ An valeat confeſſio in criminali,abſente accuſatore?uidetur quod ſic,quia in criminali fiſcus eſt aduerſarius: ſed fiſcus eſt vbique præſens, ut not.in l.j.C. de quadri. præſcri. ergo. Item quia iudex ſupplet in criminali , ff. de adul. l. conſtante. Bald. ¶ Titius confitetur ſe occidiſſe quendam,cuius nomen ignorat,an ex iſta confeſſione poſſit puniri?Dic,quod ſi conſtat de corpore,non curo de nomine, vt not. 3.q.8.libellorum ſicut ſi quis occiderit puerum nõ baptizatũ uel in utero matris,cui nomen non eſt impoſitum.ſi autem non conſtat de corpore,tunc ſecus,ff ad Sil. l. j.§. item illud.Bald. ¶ Punitus eſt non malefactor ex ſua confeſsione : quæritur , an verus malefactor releuetur: quin & ipſe puniatur? Dic, quod non , ff.de interrogat. act.qui ſeruum. poſt princ. & argum. ff. de adult.denuntiaſſe.§. quęritur. Non enim alius pro alio poteſt ſoluere pœnam corporalem Bald. ¶ Confiteor me hominem occidiſſe hoc modo,videlicet ad mei defenſionem:quæritur,an nullo alio probato debeam condemnari?Et videtur,quod non: quia non confiteor imo interimo obligationem natam:facit quod nota. per G. ſupra ti.1.§.fin a. ver.antepe. Item confeſſio idem eſt,quod conceſſio:ſed ego non concedo illam ſpeciem homicidii quæ mihi obiicitur. nam mihi obiicitur ſpecies homicidii uoluntarii,& ego confiteor in neceſſario, Itẽ illa confeſſio eſt ſub vno contextu:ideo nõ poteſt diuidi,ff.depo.l.Publia. in fi.facit,quod not.C.de dona.quæ ſub mod.l.ij. ad idem extra de ac.c.cũ dilecti. Contrarium eſt verum,quia præſumptio eſt contra confitentem: quia pręſumitur in maleficio dolus:& ex illa præſumptione iuris damnabor potius quam ex qualitate confeſſionis,C.de ſic.l.j. ſecundum Bart. in l. Aurelius.§.j.de liberat. le. Hinc eſt,quod ſi ſtatutum dat beneficium confitenti,iſte non meretur beneficium:quia non confitetur ſimpliciter maleficium. Idem,ſi ſit confeſſus per gerundium,id eſt:confiteor me feciſſe defẽdendo:quia gerundium ſignificat modum,unde confeſſio eſt modificata, non ſimpliciter tamen ſtatur contra ſe. Alii dicunt,quod non poteſt diuidi:quia eſt unum conſtructum & una oratio. In paſſiua ſignificatione gerũdium ſignificat neceſſitatem,ut no.in l.j. de eden. ¶ Gerundia & ſupina ſunt cõmunis ſignificationis, vt no in c.j.de poſtu.lib.vj.in nouella. ¶ Cõfeſſio inſtrumenti dotalis non excludit exceptionem non numeratę pecuniæ,niſi ſit renunciatum tali exceptioni,§.ſequitur.ver.pe.tu facias , ut ſit pactum,id eſt promiſſio,non vera renunciatio: ut ſcilicet promittat non opponere exceptionem non nu.pec.quod pactum valet , tanquam pactũ dotale:nec præſumitur donatio:facit quod no.C.de do.cau.l.j.per Acc.& hoc verum quoad perſonalem actionem inter ipſos contrahentes:ſed quo ad præiudicium aliorum, creditorum, iſta confeſſio non meretur priuilegium iuris:quia eſt dos confeſſata, vt not.in l.aſſiduis.C. qui po.in pig. hab.in gl.parua.unde non habet tacitam hypothecam.quod eſt not. Bal. ¶ Confeſſio matrimonii excuſat accuſationem ſtupri.§.j. verſ. ſed pone. G.ſed non accuſationem raptus,C.de rap.vir.l.j.ff.de his,qui ut indig.l. Claudius.B. ¶ Confeſſio facta in vltima voluntate, non probat debitum eſſe , vel non eſſe , ff. de li. le. l. Aurelius. §. fina.de leg.ij. Titia.§. Lucius. unde poteſt talis confeſſio reuocari , quia eſt ſpecies ultimæ uoluntatis,non autem eſt ſpecies probationis.& facit pro eo,qui legat decem pro vſuris,uel male ablatis: vt ſi conualeſcit:non poſſit ex iſta ſcriptura conueniri. de quo dic per Cy.C.de non num.pec.l.generaliter.Bald. ¶ Item cõfitetur quis factum,ſed non modum,ſeu qualitatem,arg.C.arbi.tu.l.interdictæ.Bal. ¶ Quando in confeſsione opponitur dictio taxatiua , non prodeſt confitenti , C.de exce.ſi quidem. ¶ Prohibita confeſsio præſumitur ſimulata,ff.de prob.l.qui teſtamentum.& ibi no.Bald. ¶ Contra fictionem non admittitur confeſsio : ergo nec poſitio : ſed contra præſumptionem iuris & de iure,ſic:in authen.de æqual.do.§.illud Bald. ¶ Confeſsio facta formiter,ſiue informiter.valet,ſicut iuramentum,ut not.ff. Inſt.de act.§ item ſi quis poſtulante. Si autem extra iudi-[...] deliberandum , & ualet , ff.de pact.l.tale pactum.aut ad [...] ualet ipſo iure confeſsio informis,id eſt ſine limitata [...] limitata cauſa ualet , ut ſi confiteor te dominum:qđ [...] iuris & fac.ignor. per Cy.& hic p Specul.dico,ꝙ [...]is,non quod nudis uerbis fiat alienatio,l.traditionibus.C.de pact. ſecundum Spec. unde qui rem propriam recognoſcit in emphytheuſim ab eccleſia,non præiudicat ſibi probata veritate,ſecundum Iac.quod eſt uerum in errante:ſed ſciens videtur donare:unde ſufficit donatio in eccleſia abſq; traditione , ſecundum Bart. ut l.ut inter diuinum.C.de ſacroſan.ec. Sed poteſt reſponderi,quòd illud in uera donatione,ſecus in præſumpta, ut no.ff.de polli.l.1. & C.de dot.prom.l.1.nec videtur tradere poſſeſsionem,qui nihil agit,& rem propriam conducit.ff.de vſucap.l ei à quo. uide j.de inſtr.edit. §. inſtrumentum habet uim.& in §. deficit. j. eodem §. confeſsio in abſentia.& j.de locat.§. an quis ſoluendo. Bal. ¶ Confiteor filium familias mihi ſoluiſſe, deinde ipſe promittit mihi non obſtãte refutatione:quæritur,an iſta noua promiſsio obſit patri?Et uidetur quod non.C.de loca.l.ſi cum Hermes.ff.de pact. l.fi. In contrarium, quia uidetur confeſsio ſimulata , ex quo incontinenti eſt ab ea diſceſſum, arg.ff.de priuileg.cred.l.ſi uentri.§.fi.C.de pigno.l.fi.ff. de manu.l.4.§.ſi ab ignoto.ff.quib. mo.pig.uel hypotheca ſol.l.voluntate. Et facit pro marito,qui confeſſus fuit ſe ab vxore habuiſſe dotem , quam frater vxoris ſtatim poſtea promittit non obſtante refutatione , ut non teneatur maritus vxoris,niſi ad cedenda iura,ff.de iure dot.l.ſi extraneos . Argum.contra ff. mandati,l.inter cauſas.§.abeſſe. Item quia ius fuit quæſitum mulieri, qđ, ius pacto ſibi auferri non potuit:alias eſſet facile viro ſubmittere promiſſionem in fraudem mulieris. S O L. Si mulier conſenſerit promiſsioni. debent ei iura cedi:ſi non conſenſerit,tunc non nocet ſibi talis promiſsio per leges allegatas,cum ſimili.& uide ff.de acq. poſſeſ l.prædia.per Barto Bal. ¶ Confeſsio in abſentia aduerſarij facta probat ſolutionem, in auth. de teſti.§.& licet non obligationem. C.de lib.cau.l. Arrianus.§.fin.niſi fiat in iudicio aduerſario citato:quia tunc iudex ſupplet locum abſentis,C.de appel.l.ampliorem.§.j.& niſi ſit confeſsio inſerta poſitioni in libello,C.de liber.cauſa, l.cum precum. ¶ Renunciatio in abſentia an teneat?dic,ut C. de pact.l.poſtquam liti. ¶ An remiſsio,uel pactum valeat?dic: vt ff.de pactis,l.idem in duobus.& de liber.leg.l.non ſolum.§.liberationis. ¶ De ratihabitione dic,ut in l.Pomponius.§.j.ff.de ne.geſt. ¶ De gratia & beneficio dic,ut not.ff.de iureiur.l.Labeo. & uide l.fin.in princ. C.arbit.tutel.Bald. ¶ Quid de ceſsione?uide ſupra de ceſsione, §.an ceſsio,Bald. ¶ Quandoque proceſſus non tẽnet ratione iudicis incompetẽtis: & tunc nec confeſſio valet,extra de iud. c.at ſi clerici. quandoq; ratione ordinis iudicij deficiẽtis:& tunc tenet confeſsio,de reſtit.ſpo.c. Piſanis.quandoq; ipſorum litigantium inhabilitate:& tunc non tenet, ff.de inter.act. l.ſi filius.l.2.C. de auctor.præſtan.l.clarum.Bal. ¶ Confeſsio, quæ non eſt erronea,poteſt exponi,non perimi,de acc.cum dilecti.Bal. ¶ Syndicus confeſſus fuit ſe debere id,quod debet vniuerſitas,an ex iſta confeſsione teneatur ipſe,ut ipſe fuit iudicatum,ꝙ ſic,§.nunc videndum.uer.de facto quæritur.G.Certè imò non tenetur,niſi trãsferendo in ſe iudicium fuerit confeſſus:nam quo ad ipſum iudicium,confeſsio non habet cauſam.Bald. ¶ Præceptum obtinet uim ſententiæ , & ex eo oritur actio in factum , ſcilicet quando fit in confeſſum : ibidem G.& ob hoc dicit Ioan. cum appellatur ab eo,non eſt neceſſe exprimi cauſam, ſicut cum appellatur à diffinitiua:ita not.ipſe de appel.ca.peruenit.el 2.quod no.uide ſ eo.§. 2.uerſi ex quo. Bald. ¶ Confeſsio aduocati non nocet domino,ſi infra triduum reuocetur:ſecus in cõfeſsione procuratoris,quæ ſtatim nocet , niſi probetur error, §.poſtremo. per Gul. Hoc uerum,niſi procurator confitetur bona fide.ſi autem per dolum , tunc non uidetur ſibi hoc mandatum , ff. mandati.l.creditor.§.Lucius. Tamen domino nocet poſt litem conteſtatam:quia procurator eſt dominus litis.ff.de excep.doli.l.apud.§.quæſitum , & l.purè. §.j.ſed ante litẽ conteſtatam in deciſoriis ſecus.Bal. ¶ Si duo ſunt procuratores,& vnus confitetur, alter negat, quid iuris? §.fi.uer.ſed pone,facit.G. ¶ Confeſſus poteſt appellare & reuocare confeſsionem in cauſa appellationis , uer.ſed nunquid confeſſus. & uer.ſeq.not.ff.de app.creditor. §.iuſſus.ſecus autem ſi quis eſt confeſſus,& inſuper conuictus,C quo.app.non rec.l.2.&l.fi.uer. de hoc uide.& j.de ap.§. appellans à diffinitiua. Bald. ¶ An pater poſsit reuocare confeſsionem filij : eſt argu quod ſic, ff.ſi ex nox. cauſa ag.l.2.in glo.& ff.quod quiſq; iur.l.3.§.ſi filius.ff.de app.l.Lucius.C.de acc.l.2 & de lib.cau.l.2.ſcilicet pro ſuo intereſſe. Bald. ¶ Quando quis confitetur factum,& negat qualitatem,uide C.arbit.tu.l cum interdictæ.& ſupra eo.§. item confitetur quis. Quando quis confitetur conditionaliter,uel ſub modo,uide C.de except.l.ſi quidem. Item quando quis confitetur partem,& partem ſeparabilem negat, uide C.de tranſact.l.ſi quidem. Bald. ¶ Quid de confeſsione facta coram arbitro? uide infra de inſtru.edit.§.confeſsio facta. ¶ Contractus factus apud acta, æquiparatur confeſsioni factæ in iudicio,infra de ſent.§.contra fugitiuum. ¶ De confeſsione guarentigiæ,infra de appe.§.minori 25.annis.cum §.ſequenti,vbi habes,quod confeſſio minoris valet, licet detur reſtitutio. Pro plena materia confeſsionis uide Bald.in l.vnica,C de confeſſ & l.generaliter. C.de non num.pecu.per Cy.& Bart.

a ¶ De Probationibus[a]. Rubrica.

ADDITIO.

a Pauci ex practicis auctoribus formarunt hanc generalem rubricam : & quomodo generalis hic conueniat,licet ſpecies ſubſequantur,ſcripſi ſuper rub.eod.titu.ubi vide in prima obiectione. ¶ Pileus formauit hanc Rubricam:& eſt prima quartæ ſuæ partis. ¶ Tanc.eam poſuit,& eſt 5.tertiæ partis. ¶ Ioan. de Deo Cauil.lib.5,rub 3 & in li.Iudicum,item multimoda probat io ubi nil ad genus. ¶ Gallicus formauit rubricam, quam reſtrinxit ad teſtes, ¶ Rolandinus doctor etiam eam formauit, ut dixi ſ. rub.de teſte.

SVMMARIVM.

1 *Ponentis intentio , ſi per reſponſionem ad poſitiones non fuerit probata, qualiter ſtatuere habeat iudex terminum ad probandum.*

2 *Terminus*